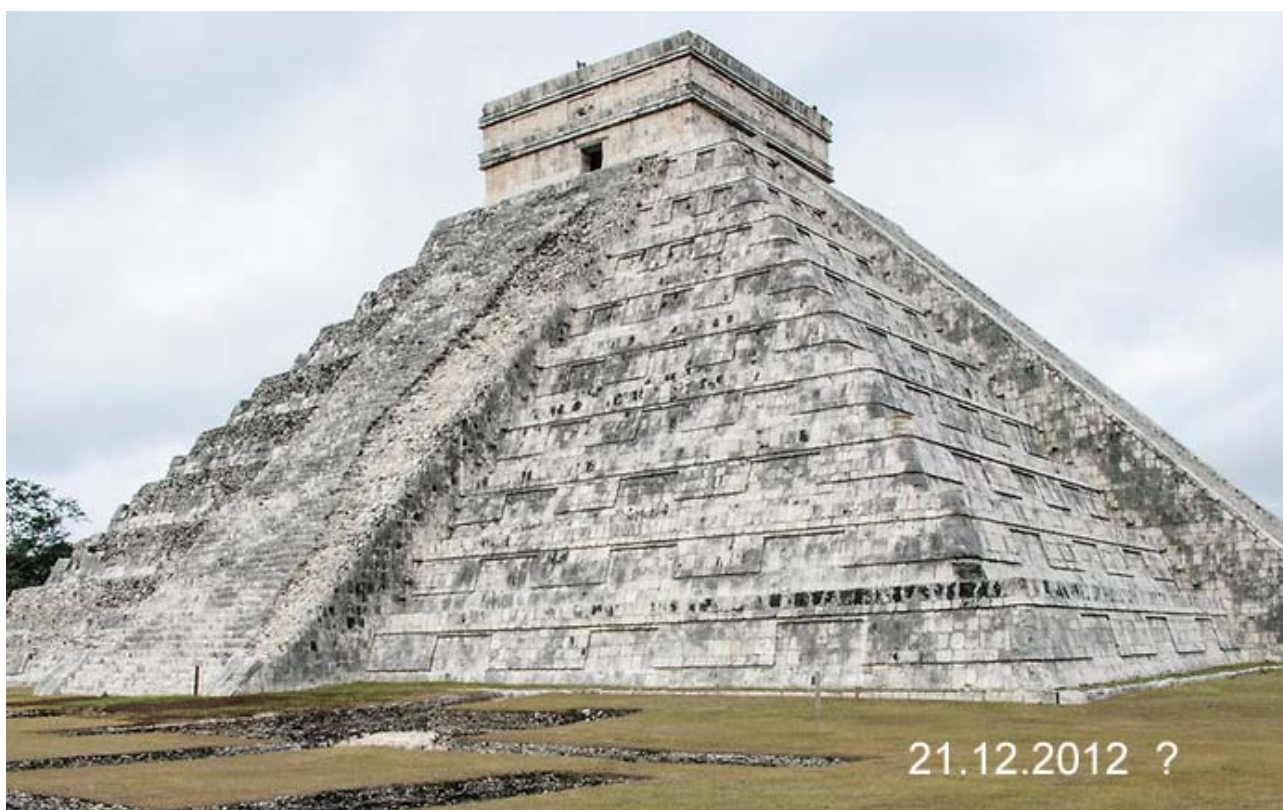

HEIJASTE

4/2012 12.12.2012 28. vuosikerta Irtonumero 4,00 €

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Pertti Leinonen</i>	Päätoimittajalta	6
<i>Matti Tossavainen</i>	Persoonallisuus, osa I	7
<i>Seppo Kanerva</i>	Vankila	36

Päätoimittaja

Pertti Leinonen

Kaivoskuja 7, 02730 ESPOO

Puh. 050 041 6336

julkaisukomitea-pj@urantia.fi**Toimitussihteeri**

Jouni Nurmi

Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI

Puh. 050 343 4310

jouni.nurmi@bastu.net**Toimittajat**

Maija Heikkilä

HELSINKI

Puh. (09) 323 4147

Leena Kari

HELSINKI

Puh. (09) 445 883

Taitto

Martti Vanninen

ESPOO

Puh. 040 727 8714

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku:jakso.kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan seuran sihteerille.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 € irtonumero 4 € Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeron 1/2013 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.2.2013 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

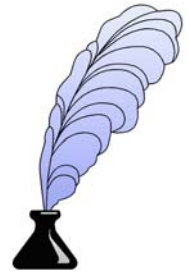
Suomen Urantia-seuran pankkitili:
Nordea-Pankki
IBAN: FI72 1427 3000 1021 26
BIC-code: NDEAFIHH

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin:(09) 879 4351, 040 830 1200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:
Danske-Bank
IBAN: FI91 8000 1270 1608 73
BIC-code: DABAFIHH

Puheenjohtajan kynästä

Suomen Urantia-seura ry perustettiin noin 23 vuotta sitten eli vuonna 1989. Siitä lähtien se on ollut käytännössä ainoa Suomessa toimiva Urantia-ilmoitukseen pohjautuva yhdistys. Ilmeisesti seuramme on kohtuullisen hyvin täyttänyt itselleen antamansa tehtävän, kun se on tyydyttänyt suomalaisia kirjan lukijoita siinä määrin, että painetta muihin vastaaviin organisaatioihin ei ole vielä ollut, ainakaan yhdistymisen syntymisellä mitattuna.

Ulkomailla on tapauksia, jossa samaan maahan on syntynyt useampikin kuin yksi Urantia-yhdistys (USA, Kanada, Chile jne.). Useimmiten syynä on ollut maantieteellinen laajuus tai kielijakautuma tai ehkä toisistaan poikkeavat toimintamuodot. Sekään ei ole poissuljettua, ettei syy voisi olla myös organisatorinen, missä sääntötulkinta, käytänteet, opilliset näkemyserot tai jopa henkikemia ovat ohjanneet ihmisiä erilleen. Mutta tästäkään ei ole mitään pahaa sanottavaa, jos toimitaan sivistyneesti. Joskus pieni etäisyyden otto saattaa jopa vain tervehtyä

molempien osapuolien käytänteitä ja ajattelua, jos on oltu liian pitkään ns. seisovassa vedessä. Uusien yhdistysten ilmaantuessa tietysti toivoisi, että saman alueen Urantia-yhdistyksillä olisi jokin toisiaan täydentävä tavoite eikä puhtaasti rinnakkainen lähtökohhta. Tämä olisi parasta kokonaisuuden kannalta, jossa uudet lukijat tutustuvat tarjolla olevaan lukijoiden yhteisöön. Sopusointu yhteisöissä edesauttaa kiinnostusta ja luo luottamusta liittyä mukaan tähän vielä toistaiseksi pieneen lukijakuntaamme.

Mitään estettähän ei Suomessa ole koskaan ollut eikä ole vielä kukaan muidenkin Urantia-ilmoitukseen pohjautuvien yhdistysten synnylle ja olemassaololle. Suomekin on vapaa maa, jossa on täysi sananvapaus ja yhdistymisvapaus. *Urantia-kirjan* tunnetuksi tekemisessä ja lukijapalvelussa riittää kyllä työsarkaa ja tarpeen niin vaatiessa vaikka useillekin yhdistyksille. Töitä on paljon ja työmiehiä vähän. Todettakoon vielä, että Suomessahan on jo nyt useitakin epävirallisia ryhmiä, porukoita ja yk-

sityishenkilöitä, jotka puurtavat pyyteettömästi Urantia-ilmoituksen opetusten tunnetuksi tekemisen hyväksi. Eli ei suinkaan kaikki työ ja tuskin edes kovin suurikaan osa työstä on yhdistysten aikaansaamaa. Esimerkkinä voisi mainita ne Suomessa jo toimivat toistakymmentä Urantia-opintoryhmää, jotka ovat täysin itsenäisiä ja riippumattomia mistään yhdistyksestä, kuten esimerkiksi Suomen Urantia-seurasta.

Jos nyt esimerkin vuoksi oletetaan, että Suomeenkin olisi syntymässä uusi rekisteröity yhdistys, joka määrittelee *Urantia-kirjan* opetukset jollain tapaa päämääräkseen, niin ensimmäisiä selvitettäviä asioita olisi Urantia-sanan ja -symbolin lisenssikysymykset. Eli kyse on Urantia-säätiön omistamien tavaramerkkien käyttöoikeudesta, joita ovat Urantia-symboli (kolme samankeskistä sinistä ympyrää valkoisella pohjalla) ja Urantia-sanan virallinen käyttö esim. yhdistyksen nimessä ja logossa. Urantia-säätiön näihin myöntämä lupa edellyttää mm. sitä, että yhdistys sitoutuu siihen, että sen kaikki toiminta on *Urantia-kirjan* opetusten ohjaamaa, ja vastaavasti, ettei toimintaan liity *Urantia-kirjan* opetukseen liittymättömiä piirteitä kuten kanavointia tms. Mutta mikäli lisensointitarvetta em. tavaramer-

keille ei ole, niin silloin yhdistyksen perustaminen on hyvin suoraviivaista, eli se tapahtuu aivan kuten minkä tahansa yhdistyksen perustaminen, itse määrittelemien säännöin.

Sitten on se toinen tapaus, jossa uusi yhdistys haluaakin em. tavaramerkit käyttöönsä ja olla osa Kansainvälistä Urantia-yhdistystä (UAI), kuten Suomen Urantia-seura on tällä hetkellä. Tähän kysymykseen liittyen UAI:n peruskirjan kohdassa 2.4 määritellään, että kussakin valtiossa voi olla vain yksi kansallinen Urantia-(jäsen) yhdistys, mutta toisaalta tällä yhdistyksellä voi omassa alaisuudessaan olla useita paikallisyhdistyksiä. Tämä toimintamalli on käytössä mm. USA:ssa, jossa on jo puolen tusinaa paikallisyhdistyksiä yhden kansallisen yhdistyksen alaisuudessa. Suomen rajoitetuissa oloissa tämä malli kasvulle voi tuntua vähän byrokraattiselta, mutta on toki mahdollista. Kevyempi toiminnan laajennustapa meillä on perustaa seuraan uusi komitea, tilapäinen tai pysyvä, mutta silloin toimintaa sitovat yhteiset säännöt. Eli jos on ideoita ja resursseja, niin vaihtoehtoja organisointiin löytyy, ja toimijoille on tilaa.

Tapio Talvitie

PÄÄTOIMITTAJALTA

Juhlamessut

Äskettäin pidetyt kolmannet-kymmenen Hengen ja Tiedon messut tarjosivat runsaasti nähtävää ja koettavaa jälleen rajatiedon moniulotteisesta maailmasta. Messujen järjestäjänä ovat toimineet aikaisemmin useat teosofishenkiset ja spiritualistiset liikkeet eli niissä toimivat aktiivihenkilöt ja myöhemmin vuodesta 1990 alkaen Rajatiedon Yhteistyö ry. Ensimmäiset messut järjestettiin vuonna 1983 Helsingissä Tavallahden yhteiskoululla, mutta jo seuraavana vuonna ne siirrettiin nykyiselle Helsingin Suomalaiselle Yhteiskoululle. Paikka on säilynyt samana läpi vuosikymmenten ja tullut tutuksi suurelle joukolle asianharrastajia. Messujen näytteilleasettajia oli luettelon mukaan 159 kpl. Suomen Urantia-seura ja Urantia-säätiön Suomen toimisto olivat yhteisosastollaan mukana kuten edellisvuosinakin. Suurella osalla näytteilleasettajista kirjat olivat pääasiallisin tuote. Kuitenkin useilla oli kymmeniä erilaisia teoksia, jotka liittyivät henkisyteen, parantamiseen, enkeleihin jne. Toinen ryhmä näytteilleaset-

tajia tarjosi erilaisia hoitoja, selvänäkemistä, ennustamista ja muuta tähän lajiin kuuluvaa. Lista on lähes loputon sen suhteen, mitä voidaan liittää rajatiedon alla kulkevaan lajityyppiin. Kuten usein aikaisemminkin, monet kävijät tunsivat *Urantia-kirjan*, ja heillä oli se kirjahyllyssään, ja he toivoivat voivansa joskus lukea sen kannesta kanteen.

Kuluva vuosi 2012 on saanut erityisen latauksen henkisiä suuntauksia seuraavien ihmisten ajattelussa, koska vuoden lopun uskotaan olevan merkittävä virstanpylväs siirryttäessä kohti korkeampaa tietoisuutta ja hengellisempään aikakauteen. Kukapa ei sitä haluaisi, kun seuraa, mitä maailmassa on tällä hetkellä menossa. Messujen teemakin oli ”Portti on auki”, mikä kertoi symbolisesti eräänlaisesta mahdollisuuksien ikkunasta, joka sallii tietoisuushyppäyksen johonkin uuteen tilaan. Tätä kuvataan energioiden muuttumisena maapallolla. Kyse ei ole mistään maailman lopusta vaan aikakauden vaihtumisesta toiseen. Tämän ylimenokauden ilmentyminä näh-

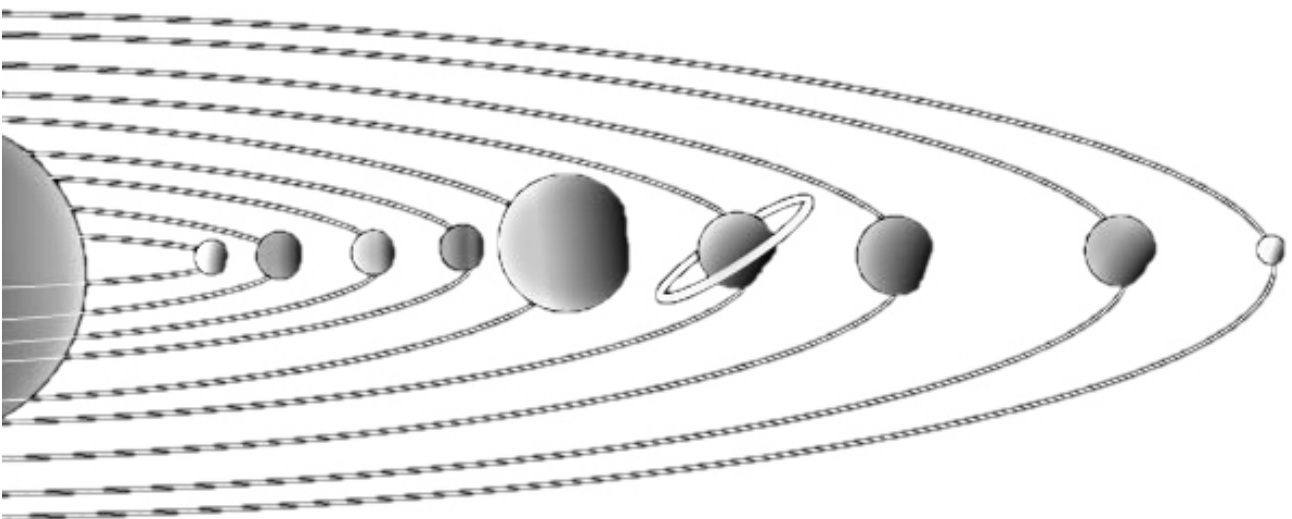
dään rajut säätilamuutokset, tulvat, pyörremyrskyt, maanjäristykset ja tulivuortenpurkaukset. Äskeinen New Yorkin myrskytulva on osoitus tänäsuuntaisista tapahtumista, joihin ihmiskunnan on varauduttava nykyhetkessä ja lähitulevaisuudessa. Monet eri ajatussuuntien edustajat ovat sitä mieltä, että Äiti Maa haluaa puhdistaa pintansa niistä myrkyistä, joita ihmiskunta on sinne ajanut teollistumisen viimeisinä vuosikymmeninä. Ajattelevat ja vastuulliset kansalaiset ovat jo pidemmän aikaa huomanneet, ettei nykyinen piittaamattomuus luonnolle tapahtuvista vahingoista voi enää jatkua. Tarvitsemme laajan joukon nopeasti toteutettavia ohjelmia, joilla pääsemme kestävän kehityksen alkuun. Tällaisia hyvin mietittyjä ehdotuksia on esittänyt tämänkin lehden sivuilla

Antti Roine, ja hänen ehdotukseensa kannattaa käydä katsomassa internetissä osoitteessa

<http://www.antti-roine.com/viewforum.php>.

Urantia-ilmoituksen näköala planeetan tulevaisuuteen on ehdottoman optimistinen. Nykyinen sekaannuksen vaihe on vain väliaikainen. Ratkaisut kestäväan kehitykseen ovat löydettävissä. Matka kohti planetaarista valon ja elämän aikaa on käynnissä, mutta meidän on tehtävä valintoja, jotka vievät kehityksen kestäväälle uralle. Kansalaisyhteiskunnan arvokkain omaisuus ovat valistuneet yksilöt, jotka vaikuttavat yhteiskunnan kaikilla tasoilla yhteistä hyvää ajatellen.

Pertti Leinonen

Persoonallisuus

MATTI TOSSAVAINEN
ESITELMÄ 12.5.2012

SISÄLTÖ

- Persoonallisuus: taustaa
- Universaalisen isän persoonallisuus
- Persoonallisuus maailmankaikkeudessa
- Iankaikkisen Pojan persoonallisuus
- Kokemukselliset universumitasot
- Infiniittiset absoluutit
- Jumalan infiniittisyys
- Universumitodellisuus ja persoonallisuusrealiteetit
- Muodonmuutokset
- Universumitodellisuuden jäsentäminen
- Alkulähteiltä päämäärien lopullisuuteen
- 1. Ensiasteinen finiittisten funktionaalinen yhteenliittymä
- 2. Toisasteinen, korkeinta finiittistä edustava integraatio
- 3. Transsendentaalinen kolmannen asteen todellisuusyhteenliittymä
- 4. Perimmäinen, neljännen asteen integroituma
- 5. Ko-absoluuttinen integroituma
- 6. Absoluuttinen integroituma
- 7. Päämäärän lopullisuus
- Persoonallisuuden dimensiot
- Meidän (urantialaisten) persoonallisuus
- Persoonallisuuden hahmo eli läsnäoloilmiö
- Persoonallisuuden luovuuden täysimääräisen toiminnan edellytys
- Persoonallisuus ja moraalit
- Sielun syntyminen
- Miten Korkein Oleno liittyy sielun syntyyn?
- Ajatuksensuuntaajan esipersonallisuus
- Mitä esipersonallinen tarkoittaa?
- Persoonallisuus ja mieli
- Persoonallisuuden eloonjääminen
- Persoonallisuuden lakkauttaminen
- Persoonallisuus, mitä se voisi olla?
- Loppusanat

Persoonallisuuden alkuperäinen lahjoittaja on aina persoonallinen Universaalinen Isä riippumatta siitä, kenelle Isä on delegoinut persoonallisuuden lahjoitamis-oikeuden. Lahjaksi saadun

persoonallisuuden alku on infiniittisyydessä ja sen vuoksi finiittisten luotujen on mahdoton muodostaa persoonallisuudesta täysimääräistä ja tyhjentävää käsitystä. Jopa ilmoituksenantajatkin luopuvat persoonallisuu-

den määrittelystä sen lopullisessa merkityksessä. He toteavat, että – – *olisi yltiöpäistä koettaa määritellä persoonallisuutta* – – [1225:2]. He tyytyvät kuvailemaan, mitä he katsovat persoonallisuuteen kuuluvan ja mitä se ei ole.

Näiden seikkojen vuoksi omat yritykseni ymmärtää persoonallisuus edes *Urantia-kirjassa* kuvatulla tavalla tuottaa suuresti vaikeuksia eikä tulos voi olla kuin osittainen, vajavainen, suhteellinen ja luonnollisesti omakohtainen, persoonallinen näkemys persoonallisuudesta (eikä välttämättä edes johdonmukainen). Viime kädessä persoonallisuutena tunnettu universumirealiteetti säilyy mysteerinä.

Koska persoonallisuudella on niin ylhäinen ja salaperäinenkin alkuperä, on syytä tarkastella koko olevaisuutta persoonallisuuksien ja ei-persoonallisuuksien kanalta sekä persoonallisuusrealiteettien ja universumitodellisuuden välisinä suhteina, kuten myös alkuperän ja päämäärien kannoilta. Persoonallinen ja ei-persoonallinen: se on kaiken kattava perusjako ympäristön dominanssin ja kausatiivisten reaktioiden välillä.

Jotta persoonallisuuden merkityksen tärkeys tulisi paremmin esille, on tunnettava nämä koko todellisuuden, sekä universumitodellisuuden että persoonallisuus-

realiteettien perusteet, keskinäiset suhteet ja lopulliset päämäärät. Hahmottamalla edes osittain yleviä päämääriä ja niihin sisältyviä korkeita arvoja meille syntyy mahdollisuus kasvaa arvojen henkimmäisyyksessä. Pelkkä persoonallisuuden tiedollinen tarkastelu ei sitä tee. Tässä on syy, miksi käytän yllä kuvattua aiheen tarkastelutapaa.

Universaalisen isän persoonallisuus

Jumala on paljon enemmän kuin persoonallisuus, sellaisena kuin ihmismieli persoonallisuuden ymmärtää. Hän on jopa verrattomasti enemmän kuin mikään mahdollinen käsitys superpersoonallisuudesta. Mutta on äärimmäisen turhaa keskustella sellaisista jumalallisen persoonallisuuden käsityksistä sellaisten aineellisten luotujen järjellä, joiden laajin mahdollinen käsitys olennon todellisuudesta koostuu persoonallisuuden ideasta ja ihanteesta. Aineellisen luodun korkein mahdollinen käsitys Universaalista Luojaista sisältyy hengellisiin ihanteisiin jumalallisen persoonallisuuden ylevästä ideasta. Siksi, vaikka saatatte tietää, että Jumalan täytyy olla paljon enemmän kuin ihmisperäinen käsitys persoonallisuudesta, tiedätte yhtä hyvin, että Universaalinen Isä ei mi-

tenkään voi olla mitään, joka olisi vähemmän kuin ikuinen, infiniittinen, tosi, hyvä ja kaunis persoonallisuus. [27:5]

Ilman Jumalaa ja hänen suurta ja keskeistä persoonallisuuttaan ei koko laajassa universumien universumeissa olisi mitään persoonallisuutta. Jumala on persoonallisuus. [28:4]

Jumalallisuutta pohdittaessa pitää persoonallisuuden käsite riisua ruumiillisuudesta. Sen paremmin ihmisessä kuin Jumalassakaan ei aineellinen ruumis ole persoonallisuuden kannalta välttämätön. [29:2]

Persoonallisuus ei ole yksinkertaisesti vain yksi Jumalan attribuutti; mieluumminkin se edustaa koordinoitua infiniittisen olemuksen ja yhdistyneen jumalallisen tahdon kokonaisuutta, joka tulee esiin täydellisen julkitulon ikuisuudessa ja universaalisuudessa. Persoonallisuus on – korkeimmassa merkityksessä – Jumalan julkitulo universumien universumille. [29:3]

Isä nauttii siitä, että hänen minuutensa laajenee todellisuuden eri tasoilla. Isä ei eristäydy, ei piiloudu, vaan päinvastoin, hän pyrkii persoonalliseen kontaktiin luotujensa kanssa, tässä universumivaiheessa persoonallisuuspiirinsä kautta ja mahdollisesti ikuisuuksien jälkeisissä ikuisuuksissa täydellisyiden levittäytyessä kaikkialle saattaa olla mahdollisuus kokea Isä

persoonallisuutena, kuten muutkin persoonallisuudet (toki varauksin). Silloin Isän olemuksessa on universumien universumien kaikkien henkiolentojen ja jokaisen täydellistyneen kuolevaisen karttunut kokemus, sillä luotu on osallistunut kokemuksellisten jumaluuksien kehkeytymiseen. Ja Isä tietää kaiken, myös luodun kokemuksellisuusosallistumisen.

Persoonallisuus maailmankaikkeudessa

Meidän persoonallisuus on jumalallisen Luoja-persoonallisuuden ajallis-avaruudellinen varjo. Tarkastelemalla varjoa emme saa paljoakaan selville varjon substanssista eli siitä, joka aiheuttaa varjon. Tutkimuksemme ihmispersoonallisuudesta antaa varsin vähäisen ja sekavankin kuva persoonallisuuden attribuuteista eikä niitä juuri voi käyttää persoonallisuuden ihanteina saatikka jumalallisen persoonallisuuden kuvauksina.

Persoonallisuuksien, infiniittisten ja finiittisten, vastakkaiset näkemykset tulevat esiin seuraavassa: Jumala katsoo infiniittisyydestä finiittisyyteen, ihminen päinvastoin. Meidän persoonallisuustyyppimme on alinna, Isän ylinnä. Jumalan persoonallisuus edustaa korkeimmutta, perimmäisyyttä ja abso-

luuttisuutta. Jumalallisen persoonallisuuden käsite voidaan ymmärtää vain aitoon henkilökohtaisen uskonnolliseen kokemukseen sisältyvän hengellisen ymmärryksen, ei järjen, avulla. Huomattakoon, että jokainen persoona, inhimillinen tai jumalallinen, voidaan tuntea ja käsittää täysin erillään kyseisen persoonan ulkoisista reaktioista tai aineellisesta läsnäolosta (30:3).

Jumala on henki ja hänellä on persoonallisuus. Hän on henkipersonoallisuus. Ihminen on Ajatuk-sensuuntaajan asuttama ja persoonallinen, siis hän on potentiaalinen henki ja niin muodoin potentiaalinen henkipersonoallisuus. Persoonallisuudet, alimmasta ylimpään, toimivat maailmankaikkeudessa: se on persoonallisuuksien toimikenttä.

Persoonallisuuskäsitteen hengellinen arvo

Persoonattomien olevaisten välillä ei voi esiintyä vuorovaikutusta, mutta persoonallisuudet ovat aina vuorovaikutuksessa keskenään. Persoonallisuus kaipaa toisen persoonallisuuden seuraan. Eikä persoonallisuus toimi pitkiä aikoja yksinäisyydessä hyvin. Persoonallisuussuhteet ovat toverisuhteita. Ne ovat sitä ihmisten kesken, mutta myös jumalallisten persoonalli-

suuksien kesken, tosin absoluuttisella tasolla. Ihmisen ja Jumalan välisiä toveruussuhteita ei voisi olla olemassa, elleivät molemmat olisi persoonallisuuksia.

Ihminen ei pääse Jumalan kanssa yhteyteen niin kuin vesipisara pääsee yhteyteen meren kanssa. Sen sijaan ihmispersoonaallisuus seurustelee persoonallisen Jumalan kanssa vastavuoroisella hengellisellä yhteydenpidolla ja ennen kaikkea sillä, että ihmispersoonaallisuus älyperäisesti mukautuu Isän tahtoon.

Totuuden käsite saattaisi kukaties pysyä vireillä ilman persoonallisuutta, kauneuden käsite saattaa olla olemassa ilman persoonallisuuttakin, mutta jumalallisen hyvyyden käsite on ymmärrettävissä vain suhteessa persoonallisuuteen. Vain persoona voi rakastaa ja tulla rakastetuksi. [31:3]

Jumala on rakkaus ja rakkaus tulee esiin persoonallisesti, meille itse kullekin, kun olemme häneen persoonallisuuspiirin kautta palvonnallisessa yhteydessä.

Iankaikkisen Pojan persoonallisuus

Pojan persoonallisuus on erityinen kaikkien persoonallisuuksien joukossa. Hänen asemansa on uniikki, sillä Iankaikkinen Poika on Uni-

versaalisen Isän luoma mallipersonallisuus, absoluuttinen persoonallisuus. Poika on persoonallisuusabsoluutti eikä ole ketään, joka ylittäisi Pojan mallipersonallisuuden. Eikä sellaista kukaan pysty luomaan. Iankaikkinen Poika on kaikkien persoonallisuuksien äiti, Universaalinen Äiti, ja me persoonalliset luodut olemme Hänen perheensä.

Kun tutkitaan Pojan luonnetta, tutkitaan Isän luonnetta, mutta persoonallisuus heillä on erilainen ja he ovat toisistaan erilliset. Isä on Isä-Personallisuus, Poika on kaikkien persoonallinen jumalallinen malli, kaikin puolin täydellinen. *Iankaikkinen Poika on suuri ja loistava persoonallisuus* [80:5]

Kokemukselliset universumitasot

Meidän on pakko persoonallisuutta jollain tavalla ymmärtääksemme tuntea mahdollisten toimintojen piirit, joissa persoonallisuus vaikuttaa, kokemukselliset universumitasot. Lyhyesti esitettynä ne ovat seuraavat:

1. Keskenäiset finiittiset, tyyppillinen ylösnousemuskuolevaisten taso aina aineellisuudessa elävistä päämäärän saavuttajiin, mutta niitä lukuun ottamatta sekä fyysisistä

alkuvaiheistaan aina Valoon ja Elämään asettumiseen saakka, mutta sitä lukuun ottamatta.

2. Maksimifiniittiset, päämäärän saavuttaneiden kokemuksellisten luotujen nykyinen status (Mutta maksimi, suhteessa mihin? Tämä maksimi on todennäköisesti vain reaalin alkuvaihe, kun maksimia verrataan tulevien aikakausien tavoitteisiin).

3. Transendentiaaliset, superfiniittinen taso, joka edeltää finiittistä kehitystä. Finiittisten alkuvaiheiden syntyhistoria on esifiniittinen ja kaikkien finiittisiltä näyttävien loppuvaiheiden merkitys on jälkifiniittinen.

4. Perimmäiset, kokonaisuniversumia koskevat merkitykset.

5. Ko-absoluuttiset, kokonaisuniversumin tuolle puolen.

6. Absoluuttiset, seitsemän eksistentiaalisen Absoluutin ikuisuuslänäolo, **mahdollisesti** liitännäistä kokemuksellisten tavoitteiden saavuttamista, ehkä persoonallisuuteen sisältyvän kanssakäymispotentiaalilla avulla.

7. Infiniittisyys, eksistentiaalinen ja kokemuksen jälkeinen. Huom. Infiniittisyyden kvalifioimaton ykseys on kaikkia alkuvaiheita edeltävä ja kaikkia päämääriä seuraava hypoteettinen todellisuus.

Miksi kokemukselliset universumitasot ovat persoonallisuuden

ymmärtämisen kannalta tärkeitä? Siksi, että ne edustavat universumikausi toisensa jälkeen persoonallisuuksien saavutuksia päämäärien suhteen. Lisäksi ne edustavat kokemuksellisen jumaluuden, Korkeimman Olennon ja kokemuksen jälkeisen ajan ylittävän superkokemuksellisuuden, Perimmäisen saavutuksia kuin myös futuristiseen tulevaisuuteen liittyvän Absoluuttisen Jumaluuden personoitumismahdollisuuden ja sitä kautta mahdollisuuden persoonallisten luotujen absoluuttisuuskokemukseen.

Tarkastellaan lähemmin infiniittisiä Absoluutteja

Infiniittiset absoluutit

Urantia-kirjan mainitsevat seitsemän infiniittistä absoluuttia ovat seuraavat:

- *Ensimmäinen Lähde ja Keskus* [1155:6] ja että , Jumala on universaalinen henki; *Jumala on yksi ja ainoa universaalinen persoona*. [25:5], tahtoabsoluutti.
- *Toinen Lähde ja Keskus* [1155:7], **Jumalan ilmeneminen toisena persoonana, absoluuttinen persoonallisuus**.
- *Paratiisi Lähteenä ja Keskuksena* [1156:1], malli, **ei-persoonallinen** ja jumalallistumaton

- *Kolmas Lähde ja Keskus* [1156:2], **Jumalan ilmeneminen kolmantena persoonallisuutena, mieliabsoluutti**.
- *Jumaluusabsoluutti* [1156:3], **persoonaton** (nykyisessä universumivaiheessa).
- *Kvalifioimaton absoluutti* [1156:4], **persoonaton** (nykyisessä universumivaiheessa) ja
- *Universaalinen Absoluutti* [1156:5], **persoonaton** (nykyisessä universumivaiheessa).

Nämä seitsemän Absoluuttia ovat kaiken todellisuuden perusta samoin kuin ne ovat myös Jumaluuden erilaistumisen lopputulos absoluuttisella tasolla. Näillä Seitsemällä Absoluutilla ei ole ollut mitään alkua, ne ovat ikuisia, aina olemassa (1155:5). Ne ovat aina olleet ja ne ovat toistensa suhteen rinnakkaisia.

Absoluutit nykyisen universumikauden puitteissa ovat joko persoonallisia ja jumalallistuneita tai persoonattomia ja jumalallistumattomia. Persoonalliset absoluutit, Isä, Poika ja Henki, voivat toimia persoonain muodossa yhteenliittymänä, ensimmäisenä Kolmiyhdytenä tai unionina, persoonattomana Paratiisin Kolminaisuutena, Kokonaisjumaluutena sekä monina Kolmiuksien muotoina. Huomat-

takoon, että persoonain ominaisuudessa persoonalliset absoluutit ovat itse kukin toiminnallisessa suhteessa persoonattomaan Kolminaisuuteen.

Persoonalliset Absoluutit harjoittavat ympäristönsä dominanssia, persoonaton Kolminaisuus oikeudenkäyttöä, ylivalvontaa ja muita persoonallisuuteen vain suhteessa olevia toimintoja. Persoonaton Kolminaisuus on kehkeytymässä olevien Perimmäisen ja Korkeimman (molemmat nykyisessä vaiheessa persoonattomia) hoivaaja. Sen vuoksi kumpikaan ei ole meidän tavoitettavissa suoraan sen paremmin kuin Kolminaisuuskaan. Perimmäinen ja Korkein sekä mahdollisesti myös Absoluuttinen Jumaluus tulevat aikanaan saamaan persoonallisuuden, jonka lähde on Universaalinen Isä.

Jumalan infiniittisyys

Kun yritämme ymmärtää Jumalan olemusta, hänen infiniittisyytensä menee meidän ymmärryksemme yli. Jumala ylittää kaikissa attribuuteissaan finiittisyyden rajan, Hän on finiittisyyden tuolla puolen, elää infiniittisyydessä, on itse infiniittinen ja siitä johtuen, on myös infiniittisesti tietoinen kaikista ominaisuuksistaan, olemuksestaan ja persoonallisuudestaan. Infiniittinen on maailmankaikkeuden ainoa olento,

joka voi sanoa olevansa täydellisesti itsetietoinen. Hänen infiniittisyytensä antaa hänelle täydellisen ymmärryksen itsestään ja täydellisyydestään: mitään ei jää paitsi eikä mikään hänen omasta luonteestaan eikä ominaisuuksistaan ole hänelle tuntematonta.

Kun Infiniittinen tarkastelee kaiken olevaisuutta, johon kuuluvat Isä ja hänen kaksi samanvertaista infiniittisyydessä elävää, ikuista, koskaan alkamatonta henkikumppaniaan ja koko finiittisyys, silloin Jumalan infiniittisyys kattaa kaiken, ylittää kaiken, eikä häneltä jää mitään paitsi. Hänelle mikään ei tapahdu tietämättä, ei odottamatta, hänelle ei ole mitään tuntematonta ja hän tietää voimansa rajattomuuden.

Jumalan **infiniittisyys** sulkee sisäänsä kaiken. Aika ja avaruus on hänelle vain finiittisen tarkastelun kohde. Jumalan infiniittisyys edellyttää ajattomuutta ja avaruudettomuutta, ja hänen asuinpaikkansa, Paratiisin saari, on juuri sitä. Hän on kaiken alku ja loppu, hän ON. Hän asuu ikuisuuden kehällä eikä aika, ajan kuluminen, muokkaa häntä eikä avaruus häneen tuo muutosta. Jumala on muuttumaton eikä mikään tule hänelle yllätyksenä.

Jumalan infiniittisyys ja ajan yläpuolella oleminen, kaiken ajan omaaminen, merkitsee sitä, ettei

hän kasva tiedossa eikä osaamisessa. Hän ei vartu viisaudessa, sillä hän edustaa tiedon, osaamisen ja viisauden ehdotonta ylärajaa, sellaista absoluuttisuutta kaikissa ominaisuuksissaan, että vain infiniittinen kykenee sellaisen saavuttamaan, tuntemaan ja kokemaan. Infiniittisyys on Jumalalle suunnaton ominaisuus, hän koskaan alkamattomana, koskaan päättymättömänä, kokee kaiken, ymmärtää kaiken, näkee kaiken, tietää kaiken, ei koskaan muutu eikä koskaan tee virheitä eikä sen vuoksi koskaan kadu luomistekojaan.

Jumalan olemus on täydellinen ja täydellisesti hän sitä toteuttaa. Kaikissa attribuuteissaan hän on ehdottoman absoluuttinen. Meille finiittisille persoonallisuuden omaaville luoduille tulee väistämättä mieleen kysymys: Mitä persoonallinen Jumala saa siitä, että hänen luotunsa toimivat finiittisyydessä? Miksi me emme voi toimia Jumalan luomina infiniittisyydessä? Miksi ylipäätään tarvitaan finiittisyyttä, jos Jumala tietää kaiken, osaa kaiken eikä kartuta kokemusta ainakaan siinä mielessä, mitä me finiittiset olennot teemme?

Vastaus on yksinkertainen: **Finiittisyys on Infiniittiselle ainoa toimintakenttä**, jossa hän voi toimia luotujensa kanssa tässä universumivaiheessa. Jumalalla ei ole mitään mahdollisuutta luoda finiittisiä luo-

tuja luokseen, infiniittisyyteen, sillä infiniittisyys sulauttaisi finiittiset itseensä eikä heitä erillisinä persoonallisuuksina olisi. Tässä kävisi juuri niin kuin pisaralle mereen pudotessaan. Jumala haluaa jakaa oman olemuksensa kaikki puolet kaikille finiittisille luoduilleen, antaa ne heille noudatettaviksi. Hän nauttii infiniittisenä persoonallisuutena siitä, että hänen olemuksensa, hänen täydellisyytensä, leviää kaikkialle finiittisyydessä. Infiniittisyydessähän se jo luonnostaan on. Jumala haluaa, että hänen kaltaisuutensa saavuttaa jokaisen luodun ja että **hänen minuutensa jatkuva toteuttaminen laajenee** koko universumitodellisuuden kanssa toimivien persoonallisuusrealiteettien ominaisuudeksi. Sen vuoksi Sinä ja minä, me kaikki luodut, kokemuksellisen kasvun oppilaat, olemme Jumalan kumppaneita hänen toteuttaessaan itseään ja hänen toteutuksensa kohde on nimenomaan finiittisyys. Niinpä – – *universumien universumin jokaisen henkiolennon ja jokaisen kuolevaisen luodun karttuva kokemus on osa Isän alati laajenevaa Jumaluuden tietoisuutta koskaan päättymättömästä minuutensa loppumattoman todellistumisen jumalallisesta kehästä* [29:5].

Mutta se ei ole lopullinen päämäärä.

Persoonallinen Jumala ei ole kosminen sattuma, hän ei ole myöskään automaattinen täydellinen reaktio

universumien kulkuun eikä hän ole mikään mekanistinen infiniittisyyden kone. Hän ei ole persoonaton, ei oikukas, ei epä johdonmukainen eikä hänessä ole ristiriitoja. **Hän on ehdottoman persoonallinen** ja hän on **ystävällinen luotujaan kohtaan**. Hänessä vallitsee täydellinen rauha ja muuttumattomuus. Hän ei ole myöskään universumikokeilija, joka tekisi yhtäällä yhtä ja toisaalla toista ja jatkaisi jollain muulla tavalla muualla. Hänen infiniittisyytensä estää nämä kaikki, sillä jos hän koekelisi, jos hän peruisi tai muuttaisi luomistekojaan, jos hän katuisi, hän ei olisi täydellinen, hän ei tietäisi kaikkea ennalta eikä hän niin muodoin olisi myöskään infiniittinen.

Jumalan infiniittisyys merkitsee sitä, että hän on kaiken finiittisten olentojen suoran yhteydenpidon ulkopuolella ja tämä on keskeinen ongelma, kun yritetään ymmärtää lopullisia päämääriä. Häntä ei voi fyysisesti lähestyä, sillä Jumala on henki eikä Paratiisin Saarikaan ole aineellista. Meillä finiittisillä olennoilla ei ole mitään mahdollisuutta saada suoraa yhteyttä Jumalaan: hän on meidän ulottumattomissamme.

Sen sijaan meillä on Infiniittisen Isän persoonallisuuspiiri, joka kattaa kaiken persoonallisten olentojen olevaisuuden. Persoonallisuuspiirin avulla me voimme olla yhteydessä persoonalliseen Isään. Tämän yh-

teyden avulla Isä on läsnä jokaisen Jumalaa tuntevan mielessä, kampailee yhdessä meidän kanssamme ja vaikuttaa sitä kautta oman minuutensa leviämiseen finiittisyyden piirissä. Uskon, että Suuntaajalla on oma osansa Isän persoonallisuuspiirin toiminnan aktivoimisessa ihmisen mielessä asuessaan. Persoonallisuuspiirin toiminta saattaa olla jopa riippuvainen Suuntaajan toimista ja ennen kaikkea läsnäolosta. Suuntaaja on Isästä, ja kun persoonallisuuspiirin avulla luodaan läheinen yhteys Isän ja ihmispersoonallisuuden kesken, on luontevaa, että esipersonaallinen Suuntaaja toimii persoonallisuuspiirissä tavalla tai toisella, jopa paljon enemmän kuin uskommekaan.

On vielä toinenkin tapa olla yhteydessä häneen, finiittisen rajan tuolle puolen, nimittäin hänen monen monituiset edustajansa ja Luoja-Pojat, jotka persoonallisesti ovat läsnä ajassa ja avaruudessa ja toimivat siellä Jumalan edustajina ollen ominaisuuksiltaan täydellisiä. Kun me kohtaamme heitä ja kun me käännyimme heidän puoleensa, Jumala on läsnä heidän kauttaan ja siten me opimme ymmärtämään yhä paremmin Jumalan täydellistä luonetta ja infiniittistä olemusta.

Jumalan infiniittisyys, vaikka hän jakaa olemustaan kaikkialle ja kaikille, on suunnaton este sille, ettem-

me me finiittiset olennot kykene kokemaan hänen infiniittisyyttään.

Jumala voi jakaa persoonallisuutensa infiniittisyyden ja infiniittisen kokemuksen vain kolmen kumpuninsa kesken: he muodostavat kaiken kattavan infiniittisyydessä esiintyvien persoonallisuuksien joukon, eikä sinne muita mahdu. Finiittisyys on sen sijaan luotujen persoonallisten olentojen yhä laajenevan joukkokunnan, lähes äärettömiin kasvavan persoonallisten olentojen joukon toiminnan kohde. Jumalan persoonallisuus kattaa kaiken ja sulkee sisäänsä kaikki finiittiset vaeltajat, meidät, sinut ja minut. Sen vuoksi on aina totta, että hänessä me elämme, kasvamme ja liikumme, sillä ei ole mitään eikä ketään, joka olisi ilman häntä.

Universumitodellisuus ja persoonallisuusrealiteetit

Universumitodellisuuden, kaiken olevaisuuden, aktualisoituminen on moninaista. Sellaista, kuten ”EI MITÄÄN” ei ole olemassa, eikä sitä voida tarkastella sen paremmin siitä itsestään kuin sen komplementista-kaan käsin, eikä siitä kehkeydy mitään. Sen komplementtina on eksistentiaalinen ”ON JOTAIN”, ja tällainen olemassaolo jäsentyy infiniittisyyden ja finiittisyyden näkökannoilta eri tavoin.

Universumitodellisuus on jatkuvan laajenemisen alainen, kun sen sijaan persoonallisuusrealiteetit ovat loputtoman erilaistumisen alaisia. Nämä molemmat, universumitodellisuus ja persoonallisuusrealiteetit kykenevät koodinoitumaan jumaluuteen (8:2), kykenevät toimimaan yhdessä jumaluuden kanssa ja ikuisuusnäkökulmasta käsin ne voivat saavuttaa pysyvän vakautumisen, jolloin universumitodellisuus ja persoonallisuus ovat ehdottoman stabiileja, lopullisia ja pysyviä.

Muodonmuutokset

Universumitodellisuus voi olla siis persoonallista ja ilmetä erilaisina persoonallisuusrealiteetteina. Toisaalta todellisuus voi ilmetä persoonattomana todellisuutena. Nämä molemmat ovat suhteessa jumaluuteen ja reagoivat siihen. Jumaluus on infiniittistä, ominaisuuksiltaan absoluuttista, eksistentiaalista ja muuntumatonta. Persoonaton universumitodellisuus, joka on alifiniittistä ja ali-absoluuttista, on jatkuvan muuntumisen lain alainen ja voi saavuttaa sisäisen vakauden, jonka luo täydellinen sitoutuminen Jumaluuteen. Tämän universumitodellisuuden muuksi muuntumisen ulottuvuus on ehdottomasti rajallinen (8:2).

Persoonallisuusrealiteetti ilmenee

jatkuvana erilaistettuina persoonallisuuksina ja sen erilaisina asteina. Näiden potentiaalinen määrä on universumitodellisuuteen verrattuna rajaton. Itse persoonallisuutena esiintyvä universumirealiteetti on kehittymisen, mutta ei muuntumisen lain alainen. Persoonallisuus on ainoa universumirealiteetti, joka ei muutu ikuisuuksien kuluessakaan, mutta sen vastapainona persoonallisuus on loputtoman kehityksen alainen senkin jälkeen, kun se on saavuttanut ehdottoman vakauden eli koordinoitunut täydellisesti jumaluuteen.

Persoonallisuuden kehittymiselle ei ole mitään sellaista kuin loppu tai ehtyminen (8:2), sillä Jumaluus on infiniittistä ja sen vuoksi persoonallisuus voi kehittyä loputtomasti infiniittistä Jumaluutta lähestyessään ja oppiessaan tuntemaan, vaikkei voi koskaan saavuttaa täydellistä infiniittisen jumaluuden tuntemista.

Universumitodellisuuden jäsentäminen

Universumitodellisuus saa alkunsa eksistentiaalisen tahtoabsoluutin, persoonallisen Universaalisen Isän infiniittisessä tahdossa ja tahdosta. Tämä ilmenee kolmena universumitodellisuuden aktuaalistumisen tasona, jotka ovat seuraavat:

1. Jumalallistumaton universumitodellisuus.

Tämä universumitodellisuus on ei-persoonallista ja ilmenee energian valtakunnan erilaisina ilmenemisenä ulottuen personoimattomissa olevien arvojen todellisuusmaailmoihin. Nämä personoimattomat arvot ovat Kvalifioimattoman Absoluutin toiminnan aluetta.

2. Jumalallistunut universumitodellisuus.

Tämä universumitodellisuus on persoonallisuuksien toimialuetta. Se pitää sisällään infiniittisistä Jumaluuden potentiaaleista lähtien kaiken ulottuen alhaisimmasta finiittisestä korkeimpaan infiniittiseen, kattaa kaiken sen, mikä on eri tavoin personoitavissa tai tuotavissa esiin persoonallisuuden alipersonoimisina, persoonallisina, ylipersonoimisina tai mahdollisesti jopa ultrapersonoimisina realiteetteina, tämän kaiken ylittäen ja ulottuen aina Jumaluusabsoluutin läsnäoloon saakka.

3. Keskinäissidoksinen todellisuus.

Universumitodellisuutta hallitsee sen kahtiajako jumalallistumattomaan ja jumalallistuneeseen todellisuuteen. Jumalallistuneen universumitodellisuuden piiriin kuuluvat sekä jumalalliset olennot että kaikki niiden alapuolella olevat olennot.

Jumalalliset olennot ovat täydellisesti koordinoituneita monimutkaisten suhteiden avulla toisiinsa. Tämä alue on pysyvyyden ja täydellisyyden aluetta sisältäen kaikki potentiaalit, jotka absoluuttisella tasolla ovat myös aktuaalisia.

Jumalallisten olentojen alapuolinen, finiittisten olentojen alueella persoonallisuudet ovat laajasti ja monimutkaisesti yhteyksissä toisiensa kanssa, kytkeytyneet keskinäisidosten avulla toisiinsa ja tämä alue on todellisuuden potentiaalisen ja aktuaalistuvan todellisuuden alue, alue, jossa aika ja avaruus rajoittavat toimintoja ja jossa keskeneräisyys on ajan vitkaisuudesta johtuva piirre. Rajattoman persoonallisuusrealiteettien erilaistumisen vuoksi näillä erilaistetuilla olennoilla on lukemattomia kontakteja toistensa kanssa. Sen vuoksi on vaikea muodostaa yhtenäistä käsitystä finiittisestä kokonaisuudesta. Suuren osan tästä keskinäissidoksiin perustuvasta universumitodellisuudesta sanotaan sisältyvän Universaalisen Absoluutin maailmoihin (7:2), mutta miten, sitä emme tiedä.

Isä panee alulle ja ylläpitää todellisuutta. Universumitodellisuuden perusjako on kahtalainen: joko se on jumalallistunutta tai se on jumalallistumatonta ja nämä tulevat esiin

joko Jumaluusabsoluuttina tai Kvalifioimattomana Absoluuttina. Näiden kahden absoluutin välinen suhde muodostaa jännitteen, jonka on siis aiheuttanut Ensimmäinen Alkusyy, Universaalinen Isä. Tämä jännite tulee esiin Universaalisen Absoluutin toimesta ja iäistyy Universaalisen Absoluuttina (7:3), Jumaluusabsoluutin ja Kvalifioimattoman Absoluutin välisen jännitteen koordinoijana.

Ajallisuuden maailmoista käsin universumitodellisuus on hahmotettavissa seuraavasti:

1. Aktuaalinen ja potentiaalinen.

Aktuaalisuudet ovat täysin esiin tulleita ja olevaisia, ne ovat. Potentiaalisuudet ovat mahdollisuuksia, joihin sisältyy kasvukapasiteettia, joka on mahdollista, mutta ei vielä ole esiin tullutta. Esimerkiksi aineellisuudessa ihminen, vaikkakin on mielellis-fyysinen realiteetti ja aktualisoitunut tältä osin, on toteutumistaan odottava potentiaalinen henki. Sen saavuttamisen määräävät ihmispersoonallisuuden tekemät lojaliteettisitoumukset ja -pysyvyydet Jumaluuden, Universaalisen Isän, kanssa.

2. Absoluuttinen ja aliabsoluuttinen.

Absoluuttiset realiteetit ovat aina eksistentiaalisia. Niillä ei ole alkua

eikä loppua, mutta ne ovat rinnakkaisia ja toisiinsa täydellisesti koodinoituneita. Ali-absoluuttiset realiteetit jakautuvat kahteen tasoon, joita ovat absoniitit ja finiitit. Finiitit ovat sellaisia todellisuusilmeneviä, jotka toimivat avaruudessa ja aktualisoituvat ajan kuluessa, ajallisuudessa. Absoniitit ylittävät ajan eli ovat vain suhteessa aikaan ja suhteessa ajan absoluuttiin, ikuisuuteen, absoniittisina persoonallisuuksina.

3. Eksistentiaalinen ja kokemuksellinen.

Infiniittinen ja absoluuttinen Jumaluus on aina eksistentiaalista, kun sen sijaan finiittiset Jumaluudet ovat potentiaalisia, kehkeytymässä olevia ja keskeneräisiä. Nämä finiittiset Jumaluudet ovat Korkein Olento ja Perimmäinen. Eksistentiaalisilla ei ole alkua eikä loppua. Ne ovat ajan ulkopuolella. Niillä on kaikki aika. Kokemuksellisilla on aina alku, mutta ei koskaan loppua. Finiittisillä luoduilla persoonallisuuksilla on aina alku, mutta ei koskaan loppua, elleivät he sitä itsellesen määrää samaistumalla pahuuteen.

4. Persoonallinen ja persoonaton.

Jumaluus on aina persoonallista. Jumaluuden ominaisuus on jakaa

kaikki mahdollinen luoduilleen ja luotujen kanssa. Jakaminen on jumalallista. Sen vuoksi jumaluus kokee ekspansion finiittisyydessä yksilöllistettyjen persoonallisuuksien ilmenemisen ja heidän toimintojensa kautta. Jumaluuden ekspansio realisoituu näiden persoonallisuuksien kautta siinä tapauksessa, että nämä persoonallisuudet vapaatahtoisesti päättävät noudattaa Universaalisen Isän tahtoa näin täydellistään ja iäistäen itsensä.

Persoonatonta on kaikki se muu universumirealiteetti, joka ei ole persoonallista. Jumaluuden ja infiniittisyyden tasolla jako persoonatomaan ja persoonallisuuteen tapahtui Universaalisen Isän tahdossa, missä Iankaikkinen Poika ollessaan persoonallisuusabsoluutti, eriytyi absoluuttiseksi persoonallisuudeksi erotuksena olevaisesta, absoluuttisesta gravitaatiokontrolloijasta, Paratiisin Saaresta, joka ei ole persoonallinen (7:4).

Alkulähteiltä päämäärien lopullisuuteen

Tämä kappale on esitetty hyvin kursorisesti ja lähinnä siinä tarkoituksessa, että se osoittaa, millä tavoin jumalallisen minuuden levittäytyminen kaikkialle lopulta johtaa päinvastaiseen prosessiin, jossa

tavoitellaan Isä-Infiniittistä (*Urantia-kirjan* sivut 1163–1170).

1. Ensiasteinen finiittisten funktionaalinen yhteenliittymä

Finiittisen todellisuuden ensiasteiset, henkialkuiset, tulevat luotujen tasolla esiin täydellisinä persoonallisuuksina. Kokemuksellinen jumaluus on Korkeimman ominaisuudessa, mutta ei vielä persoonallisena aktuaalisuutena. Finiittiset toisasteiset, evolutionaaristen persoonallisuuksien on määrä saavuttaa ensiasteista täydellisyyttä vastaava taso. Siis meidän. Täydellisinä luodut olennot eivät koe aikaviivettä, mutta toisasteiset finiittiset osallistuvat aikaviiveen, kaiken keskeneräisyyden avulla, kokemukselliseen kasvuun. Ihmisen ollessa persoonallinen hän nousee hengellisen edistymisen tietä ja löytää Seitsenkertaisen Jumaluuden persoonallisen ja hengellisen jumalallisuuden.

2. Toisasteinen, korkeinta finiittistä edustava integraatio

Seitsenkertainen Jumala toiminnallisesti koordinoi finiittisen evoluution, ja Korkein Olento syntetisoi päämäärän saavuttamisen, on sen kulminaatio. Fyysinen evoluutio henkeä olevan ytimen ympärillä johtaa hengen herruuteen, fyysisten

maailmojen suhteen. Mielenkiintoista on se, että tämä kaikki tapahtuu persoonallisuuden omaamien toimivaltuuksien mukaisesti. Niistä korkein on paratiisipersonoalisuuksien toimivaltuuksin, universumimerkityksessä luojapersoonallisuuksien toimivaltuuksien ja inhimillisessä merkityksessä kuolevaisien persoonallisuuksien toimivaltuuksien ja kaiken kokoavassa merkityksessä Korkeimman persoonallisuuden toimivaltuuksien puitteissa. Koska me luotuna olemme mukana tässä prosessissa, voimme saavuttaa kiistämättömän kyvyn persoonallisen Korkeimman tuntemiseen ja havaitsemiseen.

Tämä on alkusoittoa Jumaluuden finiittisyyteen levittäytymiselle ja alkua yhä korkeampien päämäärien saavuttamiselle finiittisyydestä käsin.

3. Transendentaalinen kolmannen asteen todellisuusyhteenliittymä

Korkeimman ilmestyminen ja persoonallinen saavutettavuus on merkki sille, että evolutionaarinen finiittinen on saavuttanut kokemuksellisen päämäärän ensimmäisen välivaiheen. Syntyy ensimmäinen kokemuksellinen Kolminaisuus (Korkeimmat Luoijat, Korkein Olento, Kokonaisuniversumin Ark-

kitehdit). Tämä kokemuksellinen Kolminaisuus luo puitteet ryhmässä tapahtuvaan perimmäisten lopputulosten saavuttamiseen.

4. Perimmäinen, neljännen asteen integroituma

Perimmäisen olevaistuminen, ei syntyminen, merkitsee kokonaisuuden valmistumista: transsendentaalinen Jumaluus on täysimääräinen, läsnä Havonassa kuten Korkein hengellisesti ja persoonallisesti, mutta Perimmäinen absoniittisessa ja superpersoonallisessa merkityksessä. Perimmäisen transsendentaalisen jumaluuden persoonalliset arvot ovat kaikkien niiden koettavissa, jotka ovat osallistuneet tämän jumaluustason aktualisoimiseen. Muistettakoon, että finaliitit vannovat uskollisuudenvälänsä transsendentaalien päällikölle.

5. Ko-absoluuttinen integroituma

6. Absoluuttinen integroituma

7. Päämäärän lopullisuus

Kaikilla persoonallisuuksilla, kuolevaisilla, morontiaaneilla, hengillä, finaliiteilla, transsendentaaleilla ja muilla, samoin kuin universumeilla ja muilla todellisuuden osa-alueilla

on potentiaalisesti lopullinen päämäärä, joka on arvoltaan absoluuttinen. *Kehitytpä Isän ymmärtämisessä miten pitkälle hyvänsä, aina on mielesi joutuva ymmälle Isä-MINÄ OLEN -olevaisen paljastumattomasta infiniittisyydestä, jonka tutkimaton suunnattomuus tulee kautta ikuisuuden syklien aina jäämään luotaamattomaksi ja käsittämättömäksi. Saavutitpa Jumalasta miten paljon hyvänsä, on hänestä aina jäljellä paljon enemmän sellaista, jonka olemassaoloa et osaa edes aavistaa.* [1169:4]

Puuttumatta tarkemmin erilaisten kokemuksellisten Kolminaisuuksien syntyyn, päämäärän lopullisuuden osalta voidaan sanoa, että persoonallisten olentojen kannalta MINÄ OLEN -olevaisesta, joka ei ole tunnistettavissa, olisi tullut Isä-Infiniittisen ominaisuudessa koettavissa oleva. Mutta persoonallisina luotuina näitä kaukaisia lopputuloksia tarkastellessamme päättelemme, että kaikkien persoonallisuuksien lopullisena päämääränä on lopullinen tietämys näiden samaisten persoonallisuuksien Universaalista Isästä.

Persoonallisuudesta se alkaa ja persoonallisuuteen päättyy: alas kurottautumalla Isä kykenee luomaan edellytykset Luoja-luotu-synteesiin olevaisuuden eri tasoilla ja viime kädessä nousemaan sieltä kohti sitä mahdolli-

suutta, että persoonallisuudet voivat kokea Isä-Infiniittisen ja kykenevät sen absoluuttiseen läpäisemiseen alifiniittisillä tasoilla.

Persoonallisuuden dimensiot

Alla oleva teksti (kursiivi) on lainattu *Urantia-kirjasta* sivulta 1226.

Persoonallisuus vaikuttaa kolmella kosmisella tasolla eli kolmella maailmankaikkeuden osa-alueella:

1. *Asemapaikan mukainen status. Persoonallisuus toimii yhtä tehokkaasti paikallisuniversumissa, superuniversumissa ja keskusuniversumissa.*
2. *Merkityksen mukainen status. Persoonallisuus vaikuttaa tehokkaasti tasoilla, jotka ovat finiittisyyttä, absoniittisuutta, ja vielä silloinkin kun tasot hipovat absoluuttisuutta.*
3. *Arvon mukainen status. Persoonallisuus on kokemuksellisesti todellistettavissa toinen toistaan korkeammalla olevissa aineellisuuden, morontiaalisuuden ja hengellisyyden maailmoissa.*

Persoonallisuudella on täydellistynyt kosmisen dimensionaalisen esiintymisen asteikko. Finiittisen persoonallisuuden dimensioita, ulottuvuuksia, on kolme, ja ne ovat karkeasti ottaen toiminnallisia seuraavasti:

1. *Pituus edustaa etenemisen suuntaa ja luonnetta – liikettä avaruuden halki ja ajan kulkua noudattaen – evoluutiota.*

2. *Pystysuora syvyys käsittää organismeille ominaiset pyrkimykset ja suhtautumiset, itsensä todellistamisen monenlaiset tasot sekä ympäristöön reagoimisen yleisilmiön.*

3. *Leveys sulkee piiriinsä koordinoitumisen, assosioitumisen ja minuuden organisoinnin maailman.*

Persoonallisuuden finiittisissä dimensioissa on kysymys kosmisesta pituudesta, syvyydestä ja leveydestä. Pituus tarkoittaa merkitystä, syvyys merkitsee arvoa, leveys kattaa ymmärryksen – kyvyn kokea kiistatonta tietoisuutta kosmisesta todellisuudesta.

Isä-tyyppinen persoonallisuus, joka ihmisille lahjoitetaan, on minuuden julkituonnin eli persoonallisuuden todellistamisen potentiaalisuuden osalta seitsemulotteinen (seitsendimensionaalinen). Persoonallisuus on aina muuttumaton, mutta persoonallisuuden täysimääräinen julkitulo on eri asia kuin persoonallisuuden täysimääräisen toiminnan alkaminen, joka tapahtuu Ajatuksensuuntaajan saapumisen jälkeen. Kun persoonallisuus tuolloin alkaa toimia täysimääräisesti, se on minuuden julkituonnin, hengellisen statuksen ja kertyneen

kokemuksen osalta vielä rajoittunut. Suurimpana esteenä on se, että persoonallisuus toimii aineellisella tasolla, jolloin seitsemästä persoonallisuusdimensiosta on toiminnassa vain kolme. Persoonallisuuden täysimääräinen julkitulo edellyttää kaikkien seitsemän dimension aktualisoitumista.

Morontiatasolla aineellisen tason kolme dimensiota laajenevat huomattavasti jopa niin, että jotkut meille tuntemattomat uudet dimensionaaliset arvot ovat realisoitavissa. Ne eivät merkitse vielä alkuunkaan jäljellä olevien neljän dimension esiintuloa, niiden aktuaalistumista: kyse on vain kolmen aineellisen dimension laajentumisesta ja näiden dimensioiden kokemusten koordinoitumisesta ylimmän, totaalisuusdimension eli persoonallisuuden tosiasian kanssa.

Seuraavien kolmen dimension aktualisoituminen toiminnalliseksi ei itse asiassa tapahtune tämän universumiaikakauden aikana, sillä korkein mahdollinen ylösnousemusluodun saavutus nykyisenä universumikautena on Lopullisuuden Saavuttajakuntaan liittäminen. Tuolloin finaliitit, Isän saavuttaneet, ovat kuudennen tason henkiä, mutta he eivät ole missään tapauksessa absoniittisia miltään kannalta katsottuna. Sitä kuitenkin seuraavien kolmen dimension aktualisoi-

tuminen edellyttää.

Urantia-kirjassa mainitaan, että persoonallisuuden ymmärtämistä helpottaisi se tieto, etteivät dimensionaaliset ja hengelliset tasot koordinoitu kokemuksellisessa persoonallisuuden todellistumisessa. Tämä tarkoittaa siis sitä matkaa, joka kestää aineellisuudesta Finaliittikuntaan tai sitä universumikauden aikaa, jolloin Korkein Jumala vielä kartuttaa kokemustaan eikä ole aktualisoitunut. Persoonallisuuden dimensionaalisten ja hengellisten tasojen koordinoimattomuus johtuu siitä, ettei persoonallisuuden kokemuksellinen todellistuminen yletymissään noissa vaiheissa absoniittiselle saatikka absoluuttiselle tasolle.

Viimeinen dimensio on absoluuttisen tason dimensio ja niitä on vain yksi (eikä ymmärtääkseni voikaan olla muuta kuin yksi). Tästä seitsemästä dimensiosta käytetään siis nimitystä totaalisuusdimensio ja myös nimeä myöten se on korkein persoonallisuusdimensio. Yllättäen absoluuttista alemmilla tasoilla tämä seitsemäs totaalisuusdimensio on koettavissa kuitenkin persoonallisuuden tosiasiana, jopa aineellisella tasolla.

Tämä korkein persoonallisuusdimensio – – *on assosioitavissa oleva absoluutti, ja vaikei se olekaan infiniittinen, se on dimensionaalisesti potentiaalinen absoluuttisen alifiniittiseen läpäisemiseen* [1226:13,

112:1.9]. Persoonallisuuden totaalisuusdimensio ei voi olla infiniittinen, koska se on Isä-Persoonallisuuden toimialuetta (yhdessä hänen infiniittisten kumppaneidensa kanssa). Totaalisuusdimensio on omalla tavallaan absoluutti, mutta ei persoonallisuusabsoluutti, sillä sen omaa vain Ikuinen Poika.

Assosioitavuus tarkoittanee Isä-persoonallisuustyyppin ja itse Isä-Persoonallisuuden yhteistä ja ainutlaatuista yhteenliittymää ja yhteistoimintaa, joka voi johtaa Isä-Infiniittisen ali-infiniittiseen läpäisemiseen. Miksi ali-infiniittiseen? Siitä yksinkertaisesta syystä, että Isän infiniittinen läpäiseminen on yhtä kuin Isä itse.

Mitä ali-infiniittinen läpäiseminen on käytännössä, sitä emme pysty edes kuvittelemaan. Sellaisesta ei kerrota mitään. Meillä on oikeus odottaa siltä paljon: luotu ja Luoja lienevät silloin lähimmillään persoonallisesti ja kontaktuaalisesti, mikä ei tarkoita muinaisessa menneisyydessä koettua persoonallisuuspiirin toimintaa. Mahdollisesti luotu pääsee loputtomasti samoilemaan Isä-Infiniittisessä ja siten tutkimaan ja tuntemaan hänet lopullisessa, ehkäpä jopa absoluuttisessa, mutta ei infiniittisessä merkityksessä. Toki nämä ovat minun spekulatioitani ja tulevaisuus, jolloin kuvitellut tapahtumat voisivat realisoitua, ovat futuristisessa ikuisuuksien ikuisuudessa.

Meidän (urantialaisten) persoonallisuus

Meidän (urantialaisten) persoonallisuus on Universaalisen Isän lahja, kuten se on sitä myös kaikkien muiden muualla asuvien persoonallisuustyyppien osalta. Meille annettu persoonallisuus kuuluu – *finiittis-kuolevaiseen tyyppiin, joka toimii Jumalan ylönousemuksellisten poikien tasolla* [194:1]. Kaikki persoonallisuudet luokasta riippumatta ovat ainutlaatuisia ja moninaisia siitä huolimatta, että ne voivat olla toistensa kaltaisia.

Persoonallisuuden olemassaolo on Ajatuksensuuntaajan lahjoittamisesta riippumatonta ja edeltää sitä. Todennäköisesti persoonallisuuden olemassaolo on riippumatonta myös siitä, ovatko kaksi korkeinta mielenauttajahenkeä, Viisauden henki ja Palvonnan henki, aloittaneet jo toimintansa. Näyttää siltä, että persoonallisuuden lahja annetaan varsin varhaisessa vaiheessa jopa niin, ettei persoonallisuudella ole vielä edes mahdollisuutta kuin osittaiseen ilmituloon varhaislapsuudessa.

Ajatuksensuuntaaja ei koskaan laskeudu persoonattomiin mielellisiin olentoihin: Suuntaajan kohteet ovat aina persoonallisia. Mielenkiintoista on se, että Suuntaajat ovat olemukseltaan yhdenmukaisia ja toistensa kaltaisia, vaikkakin koke-

mukseltaan erilaisia. Sen sijaan kohteet, joihin ne asettautuvat asumaan, ovat aina uniikkeja, erilaisia persoonallisuuksia.

Ajatuksensuuntaajan läsnäolo, muu ympäröivä henkivarustus sekä aineellisuutta ja mielellisyyttä edustavien energioiden olemus ja laatu vaikuttavat siihen, miten persoonallisuus ilmenee toisille persoonallisuuksille. Persoonallisuuden kokonaisvaltainen ja täysimääräinen toiminta on riippuvainen näiden kaikkien keskinäisestä koordinoitumisesta.

Meidän (urantialaisten) persoonallisuus voi toimia täysin tunnistettavasti, mutta osittaisesti, ennen Suuntaajan saapumista. Se on jopa Suuntaajan saapumisen ehto: tuon ikävaiheen persoonallisuudella on kyky tehdä moraalisia päätöksiä. Ilman niitä Suuntaajakaan ei ole paikalla. Huomattakoon, että moraalisuus on jo alkeellista uskonnollisuutta.

Meidän persoonallisuutemme on jokaisen yksilön se piirre, jolla me *tuntemme* toisemme. Tämä tunteminen on universaalista eikä se ole riippuvaista siitä, missä hahmossa tai millä tasolla, aineellisella, morontiaalisella tai hengellisellä, tuleva kohtaaminen sattuisi tapahtumaan. Tunteminen ja tunnistetuksi tuleminen ovat täysin riippumattomia siitä hahmosta, jossa kulloinkin saamme elää.

Meidän persoonallisuudellemme on ominaista kaksi keskeistä piirrettä (jotka ovat varmasti olemassa myös muille persoonallisuustyypeille, mutta ehkä eri tavoilla): 1) minätietoisuus ja 2) suhteellisen vapaa tahto. Minätietoisuus liittyy mielen älyperäiseen toimintaan ja tietoisuuteen persoonallisuuden aktuaalisuudesta, siis persoonallisuuden tosiasia-asta eli aiemmin mainitusta persoonallisuuden absoluuttisesta dimensiosta ajallisuudessa. Minuus tunnistaa persoonallisuutensa ja erillisyytensä, mutta samalla siihen liittyy kyky tunnistaa muiden persoonallisuuksien reaalisuus.

Minätietoisuus merkitsee erottautumista muista minuuksista ja niistä erillistä kokemista, mutta samalla myös kykyä kokea niiden kanssa. Näistä syntyy minuuden identiteetti, erillisuus ja yhteistoiminta muiden minuuksien kanssa. Minätietoisuus osoittaa mielihoivan olemassaolon, vaikkemme kykenekään erittelemään mielihoivan lähteitä. Lisäksi minätietoisuus kytkeytyy väistämättä erillisyyden kautta vapaatahtoisuuteen. Kyky tunnistaa itsensä erilliseksi olisi tahdottomana toivotonta, mutta tahdollisena se luovan ja määräävän vapaan tahdon avulla on suhteellisen riippumattomuuden tajuamista. Se on kyky toimia toisten minuuksien kanssa – luovasti ja itsenäisiin päätöksiin perustuen ja toisten päätöksiin reagoiden.

Meidän, urantialaisen, persoonallisuutemme minätietoiseen toimintaan kuuluva vapaa tahto ilmenee seuraavissa tapahtumissa:

1. *Moraalinen päätös, korkein viisaus.*
2. *Hengellinen valinta, totuudentaju.*
3. *Epäitsekäs rakkaus, veljeskuntaan kuuluva palvelu.*
4. *Tavoitteellinen yhteistyö, ryhmäuskollisuus.*
5. *Kosminen näkemys, universumi-merkitysten tajuaminen.*
6. *Persoonallisuuden omistautuminen, varaukseton vihkiytyminen Isän tahdon täyttämiseen.*
7. *Palvonta, vilpittömän jumalallisten arvojen tavoittelu ja varaukseton rakkaus jumalallista Arvojen Antajaa kohtaan. [194:7–195:1]*

Urantia-kirjassa on annettu meidän persoonallisuutemme toiminnalle pitkä määritelmä, joka sisältää modifiointeja eri energioihin sopeuduttaessa aina planeettatasolle saakka. Oleellista on se, että meidät itse kukin on varustettu myös kosmisella mielellä, ei ainoastaan minuuden käytössä olevalla mielihovasta juontuvalla mielellä. Kosmisen mielen lahjoittaminen merkitsee kosmisen kansalaisuuden arvoaseman saavuttamista – ja tekee mahdolliseksi sen, että tällainen kuolevainen olento alkaa heti reagoida kosmoksen kolmen kaiken pohjana olevan mielire-

aalisuuden perustavanlaatuisen tiedostamiseen [195:2].

Ne ovat seuraavat:

1. Fyysisen kausaation looginen tiedostaminen.
2. Moraalisten velvollisuuksien tiedostaminen.
3. Kosmisen yhteenkuuluvaisuuden käsittäminen, johon kuuluu rakastava veljellinen palveleminen. (195:3-5).

Meidän persoonallisuusvarustuksemme koostuu aineellisista, mielellisistä, morontiaalisista ja hengellisistä energioista. Tämän moninaisen persoonallisuusvarustuksemme täysimääräinen toiminta sisältää mielessämme asuvan Suuntaajan ja mieltämme ympäröivien hengellisten vaikuttajien, kuten Totuuden Hengen ja Pyhän Hengen toiminnan. Persoonallisuusvarustuksemme yhteisvaikutuksesta alamme tuntea sukulaisuutta Jumaluuden kanssa, tajuamme vähitellen olevamme persoonallisen Jumalan poikia, ylösnousemuksellisia poikia.

Moraalinen päätöksenteko osoitti kyvyn Ajatuksensuuntaajan vastaanottamiseen, kun sen sijaan persoonallisuusvarustuksemme täysimääräinen toiminta antaa meille kyvyn reagoida Isän persoonallisuuteen, kyvyn henkilökohtaisesti olla yhteydessä Isään hänen persoonalli-

suuspiirinsä kautta. Persoonallisuudet reagoivat aina toisiinsa riippumatta siitä, millaisia persoonallisuudet ovat: luotu tunnistaa persoonallisen Luojan kuin myös Isä tunnistaa poikansa.

Persoonallisuuden hahmo eli läsnäoloilmiö

Persoonallisuudella on aina hahmo. Tämä läsnäoloilmiö on merkilinen siinä mielessä, että se ei ole sellaisenaan fyysisen, mielellisen eikä hengellisen energian ilmentymä. Mutta mitä se sitten on?

Näyttää siltä, että persoonallisuuden läsnäoloilmiö on tavalla tai toisella riippuvainen vain osaksi näistä kolmesta energian ilmentymästä, mutta ennen kaikkea se on riippuvainen läsnä olevasta elämästä. Jos elämä on läsnä eli kun persoonallisuuden omaava minuus on elossa, läsnäoloilmiö eli persoonallisuuden hahmo toimii. Jos elämä on kaikonnut, mitkään energiat sellaisenaan eivät kykene tuottamaan minkäänlaista persoonallisuuden hahmoa eivätkä läsnäoloilmiötä.

Persoonallisuuden muoto liittyy aina elävään, elämän läsnäololla varustettuun minuuteen. Kuolleella ei ole persoonallisuutta eikä persoonallisuuden läsnäolosta kertovaa hahmoa.

Persoonallisuuden ja elämän yh-

teiseen läsnäoloilmiöön liittyy yksi piirre: liike. Persoonallisuuden hahmo on dynaaminen, silloin kun elämä on läsnä. Elämä on liikettä, joka tulee persoonallisuuden hahmon jatkuvassa muuntumisessa ilmi jatkuvan muuntumisen kautta.

Mitä selkeämmin persoonallisuuden kokonaisuus on jäsentynyt, mitä paremmin kaikki siihen epäsuorasti vaikuttavat energiat ovat koor-dinoituneet, mitä kiinteämmin persoonallisuus on samaistanut itsensä henkeen ja saanut mielensä hallintaan, sitä selkeämmin elämä ja liike yhdessä muodostavat persoonallisuuden läsnäoloilmiöstä, hahmosta, kauniin ilmiön, joka sille alunperin on tarkoitettukin.

Ja toisinpäin, mitä enemmän persoonallisuuteen vaikuttavat energiat ovat epäjärjestyksessä, mitä selkeämmin persoonallisuus taistelee olemassaolon hengellisiä, totuutta, hyvyyttä ja kauneutta edustavia arvoja vastaan, sitä suurempi hajaantuneisuus näkyy persoonallisuuden hahmossa. Mitä enemmän persoonallisuus keskittyy itseensä ja itsensä korostamiseen, sitä enemmän hän erottuu persoonallisuuden koor-dinoimattomana hahmona. Mikäli persoonallisuuden energioiden epäkoordinoituminen jatkuu loputtomiin, se voi johtaa fyysisten, mielellisten ja hengellisten energioiden hajaantumiseen, jonka seurauksena

persoonallisuuden olemassaolosta ja **kohtalosta päättävät** muut kuin tahdollinen persoonallisuus itse (483:9).

Persoonallisuuden luovuuden täysimääräisen toiminnan edellytys

Ilman Ajatuksensuuntaajaa minuudella on aidosti persoonallisuus ja tilapäinen identiteetti siinä fyysisessä asussa, joka hänellä on käytettävissään. Tosin persoonallisuus alkaa toimia täysimääräisesti vasta siinä vaiheessa, kun kokemuksellinen persoonallisuus minätietoisuuden muodossa tulee kosketukseen Isän henkiytimen, Ajatuksensuuntaajan kanssa.

Jos kuvitellaan tilanne, ettei Suuntaajaa lahjoiteta, niin millainen on Suuntaajaa vailla olevan ihmisen persoonallisuus. Se on eittämättä ja kvalifioimattomasti edelleenkin persoonallinen, mutta kuolematton sielun luomista koskeva luovuuden potentiaali pysyy potentiaalisena. Ne potentiaalit, jotka edellyttävät vapautuakseen ja aktuaalisuakseen Suuntaajan läsnäoloa ja aktiivista osallistumista, eivät koskaan tämän persoonan tapauksessa realisoitu.

Tällaisella minuudella yksin ei ole mitään mahdollisuutta osallistua niiden luovien attribuuttien vapauttamiseen, joiden tuloksena persoo-

nallisuus yhdessä Suuntaajan kanssa luo olevaisiksi kuolematton sielun.

Aineellisen minuuden luovuus ilman Suuntaajaa kykenee saattamaan julki ainoastaan persoonallisuuden luovan mielitoiminnan attribuutit. Suuntaajan läsnäolo on ehdoton edellytys sille, että kokemuksellinen persoonallisuus kykenee toimimaan aktiivisena ja tahtovana osapuolena eloonjäävän sielun luomisessa ja näin ollen kaikkien persoonallisuuden luovien potentiaalien vapauttamisessa kuin myös ylösnousemusuran aikana persoonallisuuden kolmen dimension laajentumisessa ja paremmassa keskinäisessä koordinoitumisessa (71:1).

Persoonallisuus ja moraal

Ihmisyys ja moraalisuus liittyvät toisiinsa. Ihmisyyteen kuuluu ominaisuus, jota **eläimillä ei ole**: persoonallisuus. Se on pysyvä erotin näiden kahden välillä. **Persoonallisuutta joko** on tai ei ole.

Moraalinen valinta on valinta hyvän ja pahan väliltä. Kimmoke tällaiseen syntyy sisäisestä elämästä, sen kypsyydestä tunnistaa ja suhteuttaa asioita, kypsyydestä Jumalan käsittämiseen ja potentiaaliseen Jumalan palvontaan. Persoonallisuus on se tekijä, joka laittaa moraalisen valinnan toimimaan.

Persoonallisuus on äylyllisesti katsottuna moraalisen olennon edellytys: Persoonallisuuden toiminta omaa sellaista kapasiteettia, että vain sen avulla ihminen kykenee astumaan eroon eläinmaailmasta osoittamalla kyvyn harjoittaa hyveitä, kyvyn valita hyvän ja pahan väliltä, kyvyn olla moraalinen. Siten ihminen (oikeastaan lapsi) kytkeytyessään normaalissa järjestyksessä kaikkiin seitsemään mielenauttajahenkeen ja saadessaan persoonallisuuden omaa sellaisen varustuksen, että nämä yksistään kykenevät tuottamaan ensimmäisen moraalisen valinnan.

Sielun syntyminen

Urantia-kirjassa kerrotaan, että sielu saa alkunsa Ajatuksensuuntaajan asumisesta ihmisen mielessä (69:8). Myös tämä toteamus herättää kysymyksiä siitä, miten sielu oikeastaan syntyy:

- 1) Tuoko Ajatuksensuuntaaja mukanaan sielun vai
- 2) Luoko Suuntaaja sielun silloin, kun Suuntaaja asettuu ihmisen mieleen asumaan?
- 3) Annetaanko sielu jostain muualta?
- 4) Mitä tarkoittaa sielun toukkakotelovaihe?
- 5) Miten Korkein Olento liittyy sielun syntyyn?

Tuoko Ajatuksensuuntaaja mukanaan sielun? Luoko Suuntaaja sielun mieleen asettuessaan?

Ihminen on aktiivinen sielun kehitymisprosessin käynnistäjä omalla moraalisella valinnallaan, sillä Suuntaaja ei saavu eikä sielualkiota luoda, ellei ihminen osoita kykyä näihin valintoihin, kykyä alkeellisiin uskonnollisiin kokemuksiin. Suuntaajan saapuminen ensimmäisen moraalisen valinnan jälkeen on ehdoton edellytys sielun syntymiselle.

Urantia-kirjassa todetaan, että kuolemattoman sielun alku muodostuu siitä, että Ajatuksensuuntaaja asuu ihmisen sisimmässä (69:8). Tarkkaan ottaen Suuntaaja ei asu missään ihmisen fyysisessä elimessä, sillä Suuntaaja ei ole fyysisten luotujen elimellinen osa (1203:3). Mutta Suuntaaja asuu mielen ajattelukeskuksessa (379:6) ja mieli lepää hieman aineellisuuden, sähkökemiallisen mekanismin, yläpuolella eikä ole siitä tietoinen niin kuin se ei ole tietoinen myöskään henkismorontiaalisesta energiajärjestelmästä (1216:6).

Sen paremmin ihminen kuin Suuntaajakaan eivät yksin voi luoda sielua. Mutta molemmat yhdessä sen tekevät, sillä – – *aineellinen persoonallisuus ja tämä henkeä oleva esipersonallisuus kykenevät yhdistämään luovat attribuuttinsa siten, että*

ne saattavat olevaiseksi kuolematto-
man sielun eloonjäävän identiteetin
[71:2]. Tämä viittaisi siihen, ettei Suuntaaja tuo sielualkiota mukanaan, vaan korkeintaan kyvyn saattaa sellainen olevaisuuteen, kunhan sielun syntymisen edellytykset ovat olemassa.

Sielun kehittäminen näyttää tapahtuvan seuraavasti: Jumalan Suuntaajafragmentti, ihmisen mielen asetuttuaan – – *kehittää henki-*
sielun aineellisen ja kuolevaisen mie-
len päälle, sen persoonallisuuden va-
paatahtoisen päätösvallan mukaises-
ti, jonka Jumala on vanhemman
ominaisuudessa ja Isän asemassa täl-
laiselle kuolevaiselle luodulle lahjoit-
tanut [333:7].

Tämä ylimaallinen toimitus, jolla
kuolematon sielu kehitetään, mah-
dollistuu siksi, että kuolevaisen
mieli on ensiksikin persoonallinen
ja on toisekseen yhteydessä eläinten
tason yläpuolella oleviin reaalisub-
jekteihin. Sillä on sellainen kosmis-
ta huolenpitoa osoittava aineelli-
suuden ylittävä kyky, joka takaa
moraalisen olemuksen kehittymi-
sen, ja tämä moraalinen olemus ky-
kenee tekemään moraalisia päätök-
siä, millä keinoin mieli saa bona fi-
de luovan yhteyden siihen suhteessa
oleviin hoivantamuotoihin ja sitä
asuinsijanaan pitävään Ajatuksen-
suuntaajaan. [1218:7, lihavointi kirjoittajan]

Miten Korkein Olento liittyy sielun syntyyn?

Ihmisen ja Suuntaajan yhteistyö sielun luomisessa on näiden molempien ensimmäinen yhteinen toimi sillä matkalla, jonka lopputuloksena jumalallinen Suuntaaja fuusioituu ihmispersonallisuuden kanssa ja ihminen identifioituu Suuntaajan identiteetin kanssa. Personallisuus saa identiteetin ja identiteetti persoonallisuuden. Ihmisen väliaikainen mieli ja siihen liittyvä identiteetti sen sijaan häviävät tehtävänsä tehneenä. Tässä ensimmäisessä yhteisessä toimessa mielenkiintoista on se, että sekä jumalallinen, käytännössä eksistentiaalinen, Jumalan läsnäolo ja realiteetti toimii ensi kerran yhdessä kokemuksellisen persoonallisuuden, luodun olennon kanssa. Luodun päätöksistä riippuu, jatkuuko tämä yhteistyö koko tulevan ikuisuuden vai raukeaako se tyhjiin sielun olemassaolon lakkauttamisen kanssa.

Kun jumalallinen entiteetti ja kokemuksellinen luotu toimivat yhdessä, nämä molemmat ovat silloin myös kerryttämässä Luojan ja luodun välisen yhteistyön hedelmiä. Suuntaaja tallentaa kaikki tästä suhteesta syntyneet hengellistä arvoa olevat kokemukset Suuntaajamuistiinsa. Tämä mielten yhteis-

työalueesta kertova muistiaines luovutetaan aikanaan Paratiisissa Korkeimman Olennon käyttöön.

Vaikka Korkein Olento ei ole suoraan yhteistyössä yksittäisten persoonallisuuksien kanssa, oletan, että uuden sielun syntymä jollain tavalla rekisteröityy Korkeimmas- sa Olennessa. Saattaa olla jopa mahdollista, että Korkeimmalla on mahdollisuus jatkuvasti olla tietoi- nen kehittyvän sielun olemuksesta ja sen hengellisestä statuksesta. Pe- riaatteessa Korkeimmalle Olenno- lle ei pitäisi tapahtua mitään yllä- tyksenä, onhan heijastustoiminta nimenomaan Korkeimman Olen- non kaikenikäisyyden puutteen aika-avaruudellisena kompensaa- tiona. Tietääkö Korkein Olento jo ylösnousemusvaiheessa yhteisen mielialueen ainutlaatuisesta koke- muksellisesta sisällöstä vai vasta sii- nä vaiheessa, kun tuo mielialue luovutetaan Korkeimman Olen- non käyttöön Paratiisissa? Tästä meille ei kerrota mitään ja oletan, että meitä ylemmätäkään eivät sitä tiedä? Jotenkin tuntuisi luonteval- ta, että tällainen kokemuskertymä olisi reaaliaikaisesti Korkeimman Olennon käytettävissä.

Korkein Olento liittyy sielun kehittämiseen seuraavasti: *Kaikki ihmiset, jotka kehittävät sielun, ovat kirjaimellisesti Jumala Isän ja Juma- la Äidin, Korkeimman Olennon,*

evolutionaarisia poikia. [1289:1] Li- säksi todetaan: *Ihmiselämän koke- mus on se kosminen toukkakotelo, jossa Korkeimman Olennon univer- sumiantimet (jotka eivät ole persoo- nallisuuksia) ja Universaalisen Isän universumiläsnäolo (joka ei ole per- soonallisuus) parhaillaan kehittävät ajallisuudessa esiintyvän moron- tiasielun ja sen inhimillis-jumalal- lisen finaliittiluonteen, jolla on paik- ka universumissa ja joka palvelee ikuisesti.* [1289:1] Tässä Universaalisen Isän universumiläsnäolo tarkoittaa Aja- tuksensuuntaajaa.

Sielun kehittymisestä sanotaan vielä seuraavasti: *Kehittyvän kuole- vaisen morontiasielu on todellisu- dessa Universaalisen Isän suuntaaja- vaikutuksen poika ja Korkeimman Olennon, Universaalisen Äidin, kosmisen reaktion lapsi.* [1288:4]

Evolutionaarinen kokemus, joka syntyy ihmisen ja Suuntaajan yh- teistyöstä, ei – – voi jäädä vaille vastakaikua Korkeimman Jumalan jumalallisuudessa, sillä kun Suun- taajat kokevat, ne ovat Korkeim- man kaltaisia, ja kuolevaisen ihmi- sen kehittyvä sielu luodaan Kor- keimmassa piilevästä tällaisen koke- muksen ennalta olemassa olevasta mahdollisuudesta [1287:2]. Kun ih- minen syntyy ja hänelle valitaan Suuntaaja-kandidaattia, samalla sie- lun syntymisen potentiaalit ovat olemassa ja todennäköisesti tämä

tapahtuma potentiaaleineen kirjautuu myös Korkeimman Olennon käyttöön. Väistämättä näyttää siltä, että kehittymässä olevalle finiittiselle jumaluudelle on erittäin tärkeää se, että sillä on hallussaan suunnitelma sielujen kehittämiseksi olevaisuuden piiriin, suunnitelma sielujen erilaisista kapasiteeteista ja seuranta siitä, missä vaiheessa kokonaisevoluutiota myös yksittäisten sielujen osalta mennään. Muistutettakoon mieliin, että Suuntaajan ja ihmispersonallisuuden, molempien mielten kokemuksellinen yhteistyöalue, mahdollisesti Suuntaajamuistina nimetty kertymä, luovutetaan aikanaan Korkeimman Olennon käyttöön. Korkein Olento kehkeytyy kumulatiivisesta luodun ja Luojan välisestä kokemuksellisuudesta ja tulee aktuaaliseksi, kun kokemuksellisuutta on kartutettu ”riittävästi”. Mitä ”riittävä” tarkoittaneen, sitä emme tiedä, mutta oletan ”riittävän” olevan vähemmän kuin kaiken kokemuksellisuuden loppuun tyhjentäminen.

Koska ihminen on luotu olento, hän ei ole täsmälleen Korkeimman Olennon kaltainen, joka on jumaluutta, mutta ihmisen kehitys muistuttaa kyllä joillakin tavoin Korkeimman kasvua. Omien päätöstensä lujouden, voiman ja peräänantamattomuuden avulla ihmi-

nen kasvaa tietoisesti aineellisuudesta kohti hengellisyyttä. Hän kasvaa myös siksi, että hänen Ajatuksensuuntaajansa kehittää uusia keinoja kurottautua hengelliseltä tasolta alas morontiaalisille sielun tasoille, ja heti kun sielu ilmaantuu, se alkaa itsesään ja itsestään kasvaa. [1282:1, lihavointi kirjoittajan]

Ajatuksensuuntaajan esipersonallisuus

Meillä on merkityksellinen suhde infiniittiseen Isään: meidän mielesämme elää **Isän osanen**, joka on osa Isän infiniittisyyttä. Tämä **osanen** voi väläyksittäin tuoda ihmisen kehittyvään henkitietoisuuteen Infiniittisen Jumalan tarkoituksien mukaan, kuinka ihminen nousee ylösnousemussuunnitelmassaan kohti täydellistä, infiniittistä Jumalaa, kohti hänen persoonallisuutensa lahjoittajaa, persoonallisuuksien lähdettä, infiniittistä persoonallisuutta, Isien Isää.

Ajatuksensuuntaaja on esipersonallinen Jumalan itse itsestään irrottama fragmentti ja täysin samaa olemusta kuin Jumala itse. Ajatuksensuuntaaja on puhtaista puhtain henki, jolla on esimieli ja esitahto. Suuntaajan ensimmäinen päämäärä evolutionaarisisessa kuolevaismielessä on johdattaa heidät fuusioon, jolloin Suuntaaja saa per-

soonallisuuden ja kuolevainen Suuntaajan identiteetin. Mutta miksi Suuntaaja on esipersonallinen, kun Isä on ehdottomasti persoonallinen, jopa infiniittinen persoonallisuus?

Se, että Suuntaaja ei ole persoonallinen, on helposti ymmärrettävä asia. Suuntaaja edustaa ihmisen mielessä jumalallista läsnäoloa, täydellisyyttä ja ikuista identiteettiä. Ihmisellä on mieli ja persoonallisuus, ja ne ovat jo ennen Ajatussuuntaajan saapumista. Suuntaaja asettuu asumaan ihmisen mieleen, sen ajattelukeskukseen, ideainmuodostuksen paikkaan mittään ilmoittamatta, huomaamattomasti ihmispersonallisuuden ensimmäisen moraalisen päätöksen jälkeen.

Jos Suuntaaja olisi persoonallinen, silloin ihmisen mielessä vaikuttaisi toinen persoonallisuus. Kaikki persoonallisuudet ovat uniikkeja, sillä niitä ei ole kahta samanlaista sen paremmin ikuisessa menneisyydessä, nykyisyydessä kuin ikuisessa tulevaisuudessakaan. Toisaalta persoonallisuudet eivät ole lisättävissä toinen toisiinsa, niitä ei voi summata ja eikä niistä voi saada uutta erilaista ja suurenmoisempaa uniikkia persoonallisuutta. Persoonallisuus on ja pysyy persoonallisuutena: se ei ole koostettavissa uudelleen muista persoonalli-

suuksista. Persoonallisuus joko on tai sitä ei ole.

Jos ihmisen mielessä vaikuttaisi kaksi eri persoonallisuutta, ei olisi mitään mahdollisuutta näiden kahden fuusioon. Jumalallisen fragmentin ja ihmispersonallisuuden ylösnousemuskapasiteettia omaavan **sielun yhdistyminen yhdeksi entiteetiksi** jäisi toteutumatta. Samalla jäisi toteutumatta Luojan ja luodun evolutionaarinen, kokemuksellinen yhteistyö: Luoja voi lähestyä luotunsa kokemusta, jopa kärsimystä (53:4), vain asumalla fragmenttinsa muodossa ihmisen mielessä ja kokemalla persoonallisuuden kokemukset esipersonallisesti tuntien, suoraan Isälle ne välittäen. Suuntaajan ollessa kykenevä ymmärtämään persoonallisuuden toimintaa, siis ollen esivarusteltu aikanaan ottamaan persoonallisuus vastaan ja ennen sitä kyeten ymmärtämään persoonallisuuden ominaisuuksia, johtaa siihen, ettei Suuntaaja fuusiota edeltävänä aikana voi mitenkään olla persoonallinen. Tällainen Luoja-luotu-yhteistyön etenemistapa, ilmeisesti kuolevaisten osalta ainoa mahdollinen, on toteutettavissa vain siksi, että Suuntaaja on esipersonallinen entiteetti (sillä varauksella, ettei meille *Urantia-kirjassa* ole muita kokemuksellisuuden kartuttamismenetelmiä ilmoitettu tai sitten niitä ei ole).

Mitä esipersonallinen tarkoittaa?

Persoonallisuutta voi esiintyä vain seuraavissa luokissa ja muodoissa:

- 1) Superpersoonallisuus – superpersoonallisena,
- 2) Persoonallisuus – persoonallisena ja
- 3) Jumalasta irrotettu osanen – esipersonallisena (on olemassa myös muita Isän osasia, mutta ne eivät ole tekemisissä Luoja-luotukokemuksellisuuden kanssa).

Ehkä jollain tavalla näiden välistä suhdetta selittää seuraava *Urantia-kirjan* kuvaus: *Superpersoonan ominaisuudessa Jumala olevaistaa; persoonana Jumala luo; esipersonana Jumala fragmentoi; ja tällainen hänestä itsestään oleva Suuntaajafragmentti kehittää henki-sielun aineellisen ja kuolevaisen mielen päälle, sen persoonallisuuden vapaatahtoisien päätösvallan mukaisesti, jonka Jumala on vanhemman ominaisuudessa ja Isän asemassa tällaiselle kuolevaiselle luodulle lahjoittanut.* [333:7]

Superpersoonallisuuden saavat olennot esiintyvät vain infiniittisyyden läheisyydessä, mutta ne eivät ole infiniittisiä. Ne ovat lähellä absoluuttisuutta, mutta ne eivät ole absoluuttisia. Superpersoonalliset olennot ilmaantuvat olevaisuuden piiriin ”ajan tuolla puolen” eli ne eivät synny Jumalan tahdosta, ne vain olevais-

tuvat ja tulevat sitä kautta transsendentaalisen aktuaalisuuden piiriin. Me emme ymmärrä transsendentaaalista olomuotoa emmekä superaikaa. Meidän on tyytyminen vain niistä annettuihin kuvauksiin.

Persoonallisuuden lahjan saavat olennot syntyvät Jumalan luovien toimien ansiosta. Mieli syntyy ihmiselle, kuten tähdet syntyvät avaruuden suunnattomista hiukkaspilvistä. Tälle mielelle Isä antaa lahjaksi uniikin persoonallisuuden, ainutlaatuisen yksilöllisyyden. Samassa yhteydessä syntyy Isän ja ihmisen välille kontaktivalmius, toistensa persoonallisen tunnistamisen mahdollisuus, persoonallisuuspiiri. Se alkaa toimia kunnolla vasta, kun persoonallisuus toimii täysimääräisesti eli Suuntaajan saapumisen jälkeen ja sittenkin vasta aidon **palvontakokemuksen** yhteydessä. Persoonallisuuspiiri takaa sen, ettei luotu ole yksin yksinäisyyteen heitettynä, vaan Isän rakastavan ja läsnä olevan persoonallisuuden hoivaamana. Lisäksi tämä toimi takaa sen, että kyseisen mielen omaava persoonallisuus on täydellisesti Isän tiedossa ja Suuntaajan lahjoittamisen jälkeen Isän antaman aina avuliaan henkihoivan piirissä, ei heitettynä orvoksi universumien syövereihin.

Näin Luoja ja luotu pääsevät sekä suoraan persoonalliseen että epäsuo-

raan esipersonalliseen yhteyteen keskenään. Suora persoonallinen yhteys edellyttää rukousta korkeampaa tahdonilmausta, pyhitettyä palvontaa. Suuntaaja on lisäksi esipersonallisten yhteydenpito-kanavien kautta yhteydessä Isään ja näin välittää esipersonallisuuden läsnäolokokemukset persoonallisuuden omaavasta mielestä Isälle. Ihmisen osoittaman kunnioituksen rekisteröintiä edesauttaakin esipersonallisen Suuntaajan asuminen ihmisen mielessä (65:4). Persoonallisuus reagoi aina persoonallisuuteen ja tämä tapahtuu Isän kanssa hänen persoonallisuuspiirissään. Persoonallisuus reagoi myös esipersonallisuuteen, mutta kyse ei ole persoonallisuusreaktiosta.

Persoonallisuus pyrkii aina aika-avaruudellisen olomuodon dominanssiin eivätkä sitä aika eikä kausaliteettikaan rajoita: persoonallisuudella on mahdollisuus ymmärtää ajalliset peräkkäisyydet yhtä lailla kuin avaruudelliset rinnakkaisuudetkin. Esipersonallisuus Suuntaajan muodossa pyrkii kuolevaisen mielen dominanssiin siten, että ihmispersonallisuus vapaatahtoisesti alistaa oman tahtonsa Suuntaajan esitahdon alaisuuteen. Se tarkoittaa samaa kuin Isän tahtoon samaistuminen.

Persoonallisuus on mitä mainioin

ominaisuus aika-avaruuden toiminnissa. Esipersonallisuus on mitä erinomaisin keino vaikuttaa persoonallisen mielen arvoihin ja näin kytkeä hänet Isän Luoja-luotusynteesiin. Esipersonallisuus on sielun synnyn ja kasvun edellytys yhtä lailla kuin sitä ovat persoonallisen ihmisen päätökset ja tekemisetkin. Sielu on Luoja-luotusynteesin ensivaihe, hengen erilaiset statukset sen myöhempiä vaiheita (70:6). Vain esipersonallinen Suuntaaja persoonallisen kuolevaisen mielessä asuessaan pystyy muuntaamaan ihmisen päätökset sieluhahmoon niin, että aikanaan kuolevaisen jättäessä fyysisen kehonsa persoonallisuudella on käytettävissään ylösnousemuskokemuksen jälkeen fyysisen elämän aikana kehitetty sielu ja sen tietoisena pitävä esipersonallinen Suuntaaja.

. . . Jatkuu numerossa 1/2013

Vankila

Nähkäämme mielemme silmin valtava, suunnattoman suuri ja ikivanha vankila. Siellä on tuhansia, satojatuhansia, miljoonia, miljardeja vankeja. Sen pimeissä selleissä on kaikenikäisiä miehiä ja naisia, ja vanhemmat tuovat sinne jopa lapsensa. Mutta Jeesus tuli ja avasi vankilan sata metriä korkeat portit sepposen selälleen. Vankilan loputtomille käytävillä tulvehti siinä samassa valo. Se ei ole häikäisevää valoa; se ei ole valoa, joka tekee kipeää. Se on pyhää valoa, se on vapauden valoa. Jeesus kulkee pitkin loputtomia käytäviä, availee sellien ovia ja kutsuu vankeja astumaan valoon ja vapauteen. Monet vangit kurkistavat ulos sellistään mutta vetävät sen oven hiljaa kiinni ja kyyristyvät sellinsä nurkkaan. Toiset vangeista sylkevät Jeesuksen kasvoille tai vetävät esille veitsensä, jotkut jopa pistoolinsa ja uhkaavat tappaa hänet. He kaikki vetäytyvät sellinsä nurkkaan. Siellä on ankeaa mutta tuttua ja turvallista. Vankilan imaami, pastori tai pappi on saanut heidät uskomaan, et-

tä heidän kuuluu olla siellä, sillä siellä heidän on hyvä olla. Siellä he puolustavat isiensä uskoa. Heidän vanhempansa ja isovanhempansa ovat kuolleet samoihin selleihin. Ovatko he niitä *"kaukonäköisiä ja eteenpäin katsovia miehiä ja naisia, joilla on hengellistä ymmärrystä ja jotka uskaltavat rakentaa uuden elämisen filosofian"* (2:7.10) ihmiskunnan parhaaksi. Sellaisiakin toki on. He ovat astuneet ulos sellistään ja vapauteen ja kulkevat nyt Jeesuksen perässä ja auttavat häntä avaamaan sellien ovia. Hekin kutsuvat vankilan asukkeja astumaan vapauteen. Olemmeko me ovien avaajia vai nurkkaan kyyristyviä?

Jeesus ei väsy eikä lannistu. Hän kulkee vankilan loputtomia käytäviä uudestaan ja uudestaan niin kauan, kunnes eräänä päivänä kaikki vangit astuvat pimeästä sellistään pyhään valoon, vapauden valoon.

Seppo Kanerva

Urantia-kirjan lukijoiden talvitapaaminen

25.–27.1.2013

Paikka: Hotelli Ellivuori
Ellivuorentie 131, 38130 Ellivuori, Sastamala,
www.ellivuori.fi.

Teema: Ihmisen edistymisen tukeminen nykyelämässä

Perjantai Hallituksen kokous, sauna (ei tilaussauna)

Lauantai

- 08.00–09.00 Aamiainen
09.00–09.15 Aamun avaus
09.15–09.25 Päivien avaus
09.25–11.30 Miten kehittää eheä persoonallisuus? Suuntaviivoina Jeesuksen luonteenpiirteet, psyykkiset kehät sekä nykypäivän käytännönmetodeja. *Erja Kalenius*. (pienryhmät)
11.30–12.30 Lounas
12.30–14.30 Jeesuksen elämänohje. *Matti Tossavainen* (pienryhmät).
14.30–15.00 Kahvitauko
15.00–16.30 Jeesuksen uskonto. *Seppo Kanerva* (pienryhmät).
16.30–17.00 Sana on vapaa
17.00–18.00 Päivällinen
Sauna (ei tilaussauna)

Sunnuntai

- 08.00–09.00 Aamiainen
09.00–09.15 Aamun avaus
09.15–11.30 Erilaisuuden hyväksyminen ja toisten kanssa toimeen tuleminen. *Raimo Kujala/Tapani Vainio* (pienryhmät).
11.30–12.30 Lounas
12.30–13.45 Miten Jeesuksen opetukset toteutuvat nykypäivän ihmisen elämässä. *Riitta Tuori* (pienryhmät).
13.45–14.00 Puheenjohtajan puheenvuoro
Päivien yhteenveto
14.10– Lähtökahvit

Hintavaihtoehdot

1. Majoitus 2 yötä pe-su 135 €/ henkilö, 2hh. 165 €/ henkilö, 1hh.
2. Ei majoitusta pe-su 95 €/ henkilö.
3. Majoitus 1 yö la-su 107.5 €/ henkilö, 2hh. 122.5 €/ henkilö, 1hh.
4. Ei majoitusta la-su 87 €/ henkilö.

Hinnat sisältävät linavaatteet ja pyyhkeet, kuntosalin vapaan käytön, iltasaunan ja -uinnin, aamiaisen, ruokailut, kahvit. Kokoustilassa ei ole tietokonetta.

Mahdolliset iltapalat lisämaksusta. Yhden hengen huoneita on tarjolla vähintään 5 kpl.

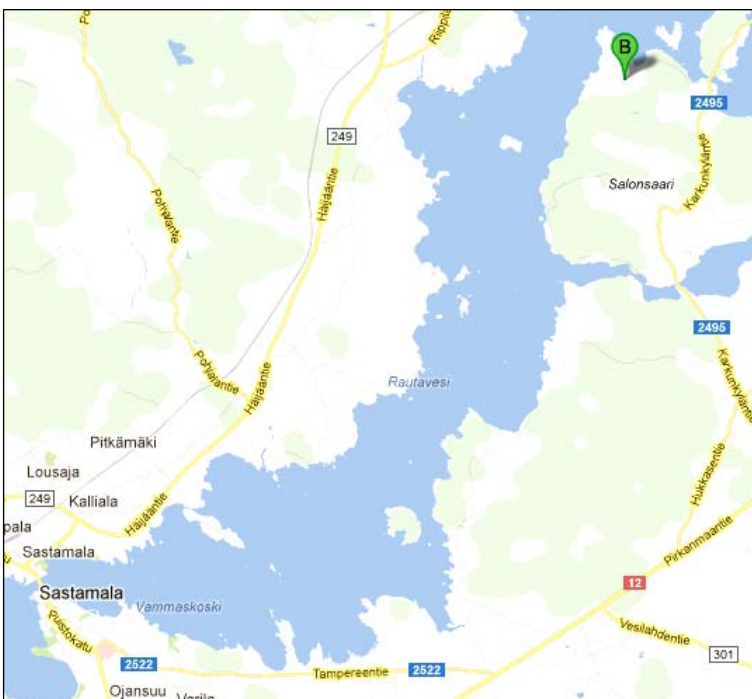
Ilmoittautuminen 11.1. 2013 mennessä

Tapani Vainio 040 544 9026, tapani.vainio@pirkkala.fi, Kari Kippo 050 327 1045, kr.kippo@pp.inet.fi Ilmoittautuminen on sitova! Kun ilmoittaudut sähköpostilla, ilmoita myös osoitetietosi. Huolehdi, että saat kuittauksen!

Aikaisemman tavan mukaan *Urantia-kirjan* voi tilata ennakkoon ilman postimaksuja. Kalevi Eklöf, (09) 879 9474 tai 040 830 1200, Sähköposti: kalevi.eklof@kolumbus.fi
Kirjan voi lunastaa talvitapaamisessa.

Tervetuloa !

Tilaisuuden järjestää Suomen Urantia-seura ry, www.urantia.fi

Syys- ja kevätkauden esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää esitelmätilaisuuksia Helsingin keskustassa sijaitsevassa **Rajatiedon keskuksessa**, (14.30–17.00) osoitteessa Uudenmaankatu 33, 00120 Helsinki, sekä Malmilla, (13.30–16.00) aivan Malmin aseman vieressä olevassa **Malmitalossa**, osoitteessa Ala-Malmin tori 1, 00700 Helsinki. Esitelmät ovat lauantaisin.

Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

- 15.12.2012 **Eija Seppänen-Bolotinski** (Malmitalo)
Aihe: *Urantia-kirjan* filosofian tarkastelua, osa 2
- 23.3.2013 **Martti Vanninen ja Pertti Leinonen** (Rajatiedon keskus)
Aihe: *Urantia-kirjan* kosmologiaa, osa 1. Paikallisjärjestelmä
- 27.4.2013 **Martti Vanninen ja Pertti Leinonen** (Rajatiedon keskus)
Aihe: *Urantia-kirjan* kosmologiaa, osa 2. Konstellaatio
- 25.5.2013 **Martti Vanninen ja Pertti Leinonen** (Rajatiedon keskus)
Aihe: *Urantia-kirjan* kosmologiaa, osa 3. Paikallisuniversumi

Seura osallistuu vuonna 2013 seuraaviin tilaisuuksiin:

Minä Olen -messut Espoon Dipolissa 9.–10.2.2013.

Kirjat Jouluhintaan!

Urantia-säätiön Suomen-toimisto myy joulukuussa *Urantia-kirjoja* (varastossa olevia koti- ja ulkomaisia vähintään) 20 % alennuksella.

Tarjous: *Urantia-kirja*, kovakantinen 5kpl 100,00 €
Urantia-kirja, pehmeäkantinen 5kpl 62,50 €

Postitse lähetettäessä hintoihin lisätään postin perimä pakettimaksu. Tiedustelut ja tilaukset vuoden loppuun mennessä osoitteella:

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
 Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200
 Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
 Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:

Danske-Bank

IBAN: FI91 8000 1270 1608 73 BIC-code: DABAFIHH

Eeva Rehnström

IN MEMORIAM

Eeva Rehnström (s. 1931) poistui keskuudestamme 27.10.2012. Eeva oli pitkäaikainen *Urantia-kirjan* lukija ja Joel Rehnströmin puoliso. Vanhemmat Urantia-lukijat muistavat hänet jo liikkeen alkua ajoilta 60–70-luvulta kokoustilaisuuksien lämminhenkisenä ja ystävällisenä emäntänä ja käännöstoiminnassa mukana olleena yhdessä Joelin kanssa. Saimme useasti nauttia heidän Inkoon Degerbyn kotinsa vieraanvaraisuudesta, merellisestä luonnon rauhasta ja kohottavasta hengellisestä ilmapiiristä sekä tutustua Urantia-liikkeen ulkomaisiin vieraisiin. Eeva siunattiin taivasmatkalle Degerbyn kirkossa 17.11. lähiomaisten ja ystävien läsnä ollessa.

*Näin Taivaan Isä päätti
sen sydämen lyönnin viimeisen.
Hän kotiin kutsui väsyneen
onneen ja rauhaan iäiseen.*

Ensio Pasanen

IN MEMORIAM

Ensio Pasanen (s. 1935), Urantia-seuran jäsen Kainuusta, lähti luotamme 9.11.2012. Tapasimme useilla kesä- ja talvipäivillä viime vuosien aikana. Hänen huumorintajuinen olemuksensa jäi pysyvästi mieleemme Kainuun maakunnan tietäjänä, jolla oli rikas kokemusmaailma henkiseltä polulta. Vaikka hän tuli seuran jäseneksi verraten myöhään, ehdimme tutustua hänen ajatuksiinsa ja vireään aloitekykyynsä konferenssikomitean jäsenenä.

Hallitus ja komiteat

Tapio Talvitie, puheenjohtaja
Puh. 050 332 2739

Makaksentie 10, 02750 ESPOO
puheenjohtaja@urantia.fi

Seppo Niskanen, varapuheenjohtaja
Puh. 040 526 8283

UUSIKAUPUNKI
varapuheenjohtaja@urantia.fi

Tuula Laine, sihteeri
Puh. 040 090 3295

Otakallio 1 C 22, 02150 ESPOO
sihteeri@urantia.fi

Anja Vuori, rahastonhoitaja
Puh. 040 748 4289

RAUMA
rahastonhoitaja@urantia.fi

Hanna Holopainen, jäsenkomitean pj.
Puh. 040 763 0917

TURKU
jasenkomitea-pj@urantia.fi

Pertti Leinonen, julkaisukomitean pj.
Puh. 050 041 6336

ESPOO
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Erja Kalenius, koulutuskomitean pj.
Puh. 040 705 5572

TAMPERE
koulutuskomitea-pj@urantia.fi

Raimo Ala-Hynnälä, konferenssikomitean pj.
Puh. 040 088 9732

JYVÄSKYLÄ
konferenssikomitea-pj@urantia.fi

Tapio Pulli, sähköisen viestinnän komitean pj.
Puh. 050 540 4582

KIRJALA
internetpalvelut-pj@urantia.fi

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdysseurana. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki–Helsingfors

Helsingin opintoryhmä kokoontuu parillisten viikkojen perjantaisin klo 17.00 osoitteessa Uudenmaankatu 33. Aika saattaa joskus muuttua, joten tarkista se yhteyshenkilöltä. Käsittelemme *Urantia-kirjan* IV osaa. Yhteyshenkilö: Helena Juola, puh. 050 530 7785. (helena.juola@saunalahti.fi).

Beträffande svenskspråkig studiegrupp, kontakta:

[Joel Rehnstrom](mailto:Joel.Rehnstrom)

tel. 040 845 2125 eller (09) 221 3125.

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kaukalahden opintopiiri) kokoontuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteekin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO.

Pentti Lehtelä, puh. 040 060 9790
(pentti.lehtela@pp1.inet.fi)

Pertti Leinonen, puh. 050 041 6336
(tmi.leinonen@kolumbus.fi)

Martti Vanninen, puh. 040 727 8714
(martti.vanninen@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Lisätietoja:

Kari Haavisto, puh. 040 507 3048
(kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnälä*,
puh. 040 088 9732
(gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*,
(juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja
Tuula Parviainen, Lamminraitti 12
as. 7, 16900 LAMMI,
puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Kuusitie 9 A 7, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942
(kalle.krekila@gmail.com).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasarmintie 20 A 84, 90100 OULU, puh. 040 502 6604
(reijo.hamari@luukku.com).

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, RAUMA, puh. 040 748 4289
(anja.m.vuori@gmail.com).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kari Kippo*, puh. 050 327 1045
(kr.kippo@pp.inet.fi).

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. 050 540 4582
(tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-träffen i Stockholm på jämna veckors lördagar kl. 14.00. Plats: Kulturhusets bibliotek-café, ingång från plattan. Ring +467 3758 2458 om du har frågor.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.

Itella Green